

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2033.6>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

پهنگدانه‌وهی مه‌قامه‌کانی سالیک له ناوه‌روکی شیعره‌کانی (مه‌لای جه‌زیری)دا

د. ریشوار محمد اسماعیل

به‌شی زمانی کوردی-زانکوی سه‌لاحه‌دین- کولێژی په‌روه‌ده

Rebwar.ismael@su.edu.krd

پوخته:

ئەم توڭزىنەۋەيە پىڭايەكە بۇ خستىنە پروى رەھەندىكى پەيۋەست بە
بوارى سۆڧىگەرىيەۋە. ئەم رەھەندەش خۆى لە پاىە و مەقامەكانى سالىكدا
دەبىنىتەۋە.

لېرەدا جەخت لە خاسىەت و سروشتى سالىك كراۋەتەۋە،
تايبەتمەندىي كەسايەتتى سالىك لە چوارچىۋەى ئەو مەرج و پىۋەرەنە
خراۋەتە پرو، كە لە جىھانى سۆڧىگەرى و سۆڧىگەرىي ئىسلامىدا
ئامازەيان پىكرەۋە. دواى ئەۋەى چەند لايەننىكى گشتى و تىۋرى لەسەر
ناساندنى مەقام و جۆرەكانى و ناساندنى سالىك خراۋەتە پرو، ئىنجا لە
تەۋەرەيەكى شىكارىدا ئامازە بە سالىكىيەتى مەلاى جەزىرى و ناۋەرۋكى
ئەو شىعرەنەى كراۋە، كە ھەلگىرى ئەم گوزارشتەن. چەندىەتى و چۈنىەتتى
رەنگدانەۋەى مەقامەكان لە دەقە شىعرەكانى مەلاى جەزىرى
خراۋنەتە پرو.

ۋشە كىلىيەكان: سۆڧىگەرى، مەقام، سالىك، پىگەى خوا، گوزارشتى
سۆڧىگەرى و عەشقى حەقىقى.

رەنگدانەۋەى مەقامەكانى سالىك لە ناۋەرۆكى شىعرەكانى (مەلای جەزىرى)دا

پىشەكى

ئەم لىكۈلىنەۋەىيە، كە لەژىر ناۋنىشانى (رەنگدانەۋەى مەقامەكانى
سالىك لە ناۋەرۆكى شىعرەكانى مەلای جەزىرىدا)يە، لىكۈلىنەۋەىيەكە
لەسەر سىروشتى سالىك و كەسايەتتى سالىكى مەلای جەزىرى و ئەو
رېگەيەى سۆفىگەرەكان لە پىناۋ ئامانجە عىرفانى و سۆفىگەرىيەكەيان
دەىگرنەبەر.

سۆفىگەرى لە فۆرمىكى سادە و ناۋرگانىدا مېژۋىيەكى كۈنى ھەىە و
پەىۋەستە بە سەرەتاكانى ھەبوۋنى مەۋقەۋە، كە لەگەل تىرپامان و پىرسىار
و بەدۋاگەرەكانى مەۋق و وىلىى مەۋق بەدۋاى ھەقىقەتدا سەرى
ھەلداۋە، گەرەنەۋەى ھەموو بوۋن و نەبوۋن و دىاردەكان بۆ خالىك يان
بۆ ھىزىكى سەروۋى مەۋق رېگەيەك بوۋە، كە بەھۋىيەۋە مەۋق
تۋانىۋىيەتى ۋەلامى كۆتايى بۆ بوۋن و دىاردەكانى سىروشت
ۋروۋىنەرەكان بەدەست بىنىت و پەمەكەكانى خۋى پى تىر بكات و
خودىيەتى ھەقلى و دەروۋنى خۋى پى رازى بكات. لەگەل سەرھەلدانى
ئايىنە جىاجىياكان و كىتبە ئاسمانىيەكان و پىنمايى و ئامۇزگارىي
پەيامبەرەكان، سۆفىگەرىش بە پىشتەستىن بەم سەرچاۋە ئايىنپانە چۈۋە
ناۋ فۆرمىكى بەرنامەدارەۋە، چەندىن بۆچۈۋنى زانىستى و سەرچاۋەى
زانستى و كەسايەتتى گەرە لەو مەيدان و بۋارەدا سەريان ھەلدا. ئىتىر
لەمەۋە كۈمەللىك كەس كە دەچنە ناۋ بازنى سۆفىگەرىيەۋە ھەموو
تۋانىيەكى رۋوحىي خۋيان لە رېگەى سۆفىگەرى بەكارھىنا، ئەو رېگايەى

لە چەندىن قۇناغ و مەقام پىكدىت و سۆفيگەرەكان بۆ بەدەستەيتانى
خۆشەويستىي خوا و رەزامەندىي خوا خويان لەم رېگەيەدا بە ئامانجى
ئەوئى بگەن بە "حق اليقين"، دونيا و حەز و ئارەزوو دۇنيايەكان و
خودىيەتتى خويان پشت گوى خست، ئەو رېگەيە سەرەراي لايەنى تيورى
و زانيارى رېگەيەكى پراكتىكىيە و پىويستى بە ئەنجامدانى چالاكىي
كردارى و رووحى هەيە. بەهوى بلاوبوونەوئى ئاينى ئىسلام لە
ناوچەكەدا بىركردنەوئى سۆفيگەريانە لە ناوچەكەدا لەسەر بنەما و
سەرچاوەكانى ئاينى ئىسلام خوى بيناكرد، لەو سنوورەدا چەندىن
كەسايەتتى ئاينى و سۆفيگەر هەلكەوتوون، بىركردنەوئى سۆفيگەريانەش
گەشەسەندىكى زورى بەخۆيەوئى بينى بۆ ژيانى سياسى و كۆمەلايەتى و
لايەنى ئەدەبىي و ھونەرى شۆرپويەوئى.

سۆفيگەرى ھەم وەكو رېياز ھەم وەكو چەمك و زاراوہ و بوار و
بابەتەكانى پەيوەست بەم جىھانە توانى خوى شۆرپكاتەوئى بۆ ناو
ناوەرۆكى دەق و بەرھەمى ئەدەبىيەوئى، ھەر بۆيە بە شيۆەيەكى گشتى لە
ئەدەبىياتى مىللەتانى پۆژھەلاتىدا، شىعرى سۆفيگەرى رووبەريكى باشى
داگىركردوئى بە تاييەتى لە شىعرى كۆن يان شىعرى كلاسيكىي ئەو
نەتەوانەدا. بەھەمان شيۆە گوزارشتى سۆفيگەرى و چەمك و زاراوہكانى
ئەم بوارە لە شىعرى كلاسيكىي كوردىشدا بە شيۆەيەكى ديار دەكەويئە
بەرچاو.

مەلاى جەزىرى وەك يەكئىك لە شاعىرە كلاسيكەكانى سەر بە
قوتابخانەى كرمانجى سەروو، لە ژيەر كاريگەريى ئەدەبىياتى پۆژھەلاتى
نەتەوئى موسولمانەكان و سۆفيگەريى ئىسلامىدا، بىر و بۆچوونى ئاينى و
عيرفانىي خوى دامەزراندوئى، ھەر لەو چوارچۆيەشدا گەشەي بە
تواناى شىعرىي خوى داوہ و گوزارشتى لە مەبەست و پەيامە

پرووحیه‌کانی خوئی کردووه. مه‌لای جه‌زیری وه‌ک عاشقیکی ئیلاهی و سالیکیکی پیگه‌ی سو‌فیگه‌ری له شیعره‌کاندا خوئی وینه‌کردووه. واته مه‌لای جه‌زیری له ده‌قه شیعریه‌کانیدا گوزارشت له پیبواریکی پیگه‌ی سو‌فیگه‌ری ده‌کات، که ده‌یه‌ویت له پیگه‌ی برینی مه‌قامه جیاجیاکانی ناو جیهانی سو‌فیگه‌رییه‌وه بگاته مه‌قامی وه‌صل و پله‌ی "حق الیقین"، به‌م شیوه‌یه گوزارشت له خودی سالیکانه‌ی خوئی ده‌کات. ئەم راستیه‌ش له ناوه‌روکی شیعره‌کانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه.

له نووسینی ئەم لی‌کۆلینه‌وه‌یه، پیبازی (وه‌سفی - شیکاری) په‌یره‌و‌کراوه، دوا‌ی ئەوه‌ی وه‌سفی چه‌مکه‌کان کراوه و زانیاری تیوری له‌سه‌ر سالیکی و مه‌قام و جو‌ره‌کانی خراوه‌ته‌پوو، ئینجا له‌سه‌ر به‌نه‌مای ئەو وه‌سفی و زانیاریانه‌ی کاری پراکتیکی له‌سه‌ر نمونه‌ی شیعره‌ی مه‌لای جه‌زیری کراوه و ده‌قه شیعریه‌کان شیکارکراون و بو‌چوون و مه‌به‌سته‌کان پشت راستکراونه‌ته‌وه.

ئەم لی‌کۆلینه‌وه‌یه له پیشه‌کیه‌ک و سنی ته‌وه‌ره پیکدی‌ت: له ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌مدا باس له سالیکی و خاسیه‌ته‌کانی که‌سایه‌تی سالیکی ده‌کات، دواتر سیما و شی‌وازی دیاریکراوی سالیکیه‌تی مه‌لای جه‌زیری ده‌خ‌ریته به‌ریاس. ته‌وه‌ره‌ی دووهم، بو‌ناساندنی چه‌یه‌تی مه‌قام خراوه‌ته‌پوو ئینجا ئاماژه به‌ سروشتی ئەو مه‌قامانه‌ی کراوه‌لای مه‌لای جه‌زیری. له ته‌وه‌ره‌ی سییه‌مدا، ئاماژه به‌ کۆمه‌لیک مه‌قامی سو‌فیگه‌ری کراوه، که خوئی له ده مه‌قامدا ده‌بینیته‌وه به نمونه‌ی شیعره‌کانی مه‌لای جه‌زیری.

له کۆتاییشدا ئەنجامه‌کانی ئەم لی‌کۆلینه‌یه له چه‌ند خاڵێکدا کورت کراونه‌ته‌وه، له‌گه‌ڵ لیستی سه‌رچاوه‌کان و پوخته‌ی تو‌یژینه‌وه به‌ هه‌ردوو زمانی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی.

ساليك و تاييه تهندييه كانى كه سايه تى ساليك

سه بارهت به سروشتى ساليك و سيما و كه سايه تى و سيفه تى ساليكايه تى مروڤ و سه رچاوهى ساليكبوونى مروڤ، ئەوا ده توانين ئاماژه به دوو جوړه ساليك بكهين له مروڤدا. يه كه م ساليكيكى غه ريزى و گشتى، ئەم جوړه ساليكه وهك سيفه تيك به شيويه كه گشتى و نامه نه جى له ناخى هه موو مروڤيكداهه يه و په يوه سته به سروشتى رهمهك و خوديه تى دهر وونى مروڤه وه، مروڤ هه ر له سه ره تاي بوونيه وه كه وتووه ته ژير كاريگه رى وروژينه ره كانى سروشت و ديارده كانى ژيان و گهردوون كارى تيكردووه، خوښى هه زى زانين و به دوا دگه پانى هه يه و پرسىار كردن و گه ران به دواى وهلامه كان له سروشتى كه سايه تى عه قلى و دهر وونى مروڤ، هه ر له سه ره تاوه ئاده ميزاد به رانبه ر به هه موو شتيك له ژياندا داده ميئيت و پرسىار دهكات له سه ر بوون و نه بوون و پووح و ديارده كانى سروشت و مردن و ژيان و خوړ و مانگ و پووناكى و با و باران و هه موو شتيكى تر ورد ده بيه ته وه و به دواى وهلام و تيگه يشتن و قه ناعه تيپه نانى خويدا ده گه ريت، دهيه ويت بزانيت ئەم جيهانه چييه و بوچى ده ژى و دواتر بوكوئ دهر وات و سه رچاوهى بوونه كان چين؟ ئەم پرسىار نه هه ر له سه رتادا له گه ل مروڤدا هاتووه و به لايه نى عه قلى و دهر وونى و پووحى مروڤه وه په يوه سته. ئيتى مروڤ له مه وه به شوينى سه رچاوهى سه رچاوه كاندا گه رپاوه و شهيداي هه لسوپينه رى ئەم گهردوونه بووه. (بيلاف به رزنجى، ۲۰۱۹، ل ۱۷-۲۵). ئيتى ئەم هه زه ي زانين و شهيدابوونه ي سه رچاوهى بوونه كان هه م زانست و فهلسفه و هه م ته سه و فيشى به ره مه يئا، چونكه سروشت و ژينگه ي كوومه لايه تى وهك وروژينه ريك، مروڤ خوويست و خو نه ويستانه ناچار دهكات به ريگه ي جياجيا وهلامدانه وهى هه بيت، واته (ژينگه پووبه پووى مروڤه كان ده بيه ته وه و كاريان تى دهكات، مروڤيش به

رېځگای جوړاوجوړ وهلامی بو ئه م ږوبه ږوبوونه وهیه ده بیټ و کاردانه وهی خوئی دهنوینیت، به م کاردانه شه وه مه به سته کانی خوئی جیبه جی ده کات) (عبدالعزیز، ۲۰۰۶، ص ۱۷). چونکه مروقیش له ناخی خویدا جیهانیکي پر له خه یال و هز و بیرکردنه وه و غه ریزه یه، له گه ل ورووژینه ره کان ئاویته ده بیټ و بوچوونی نوی بهرهم دینیت. (ژینگه ی مرویی به ته نها جیهان نییه، گهر وا له وشه ی جیهان گه شتیتین، که بریتیه له جیهانی شته کان، له بهرته وهی ژینگه ی تاییه تی که سه که ش هه یه، چونکه بوونه وهی مرویی له کارلیکی به رده و امدا یه له گه ل بوونه وه ره مروییه کانی تر دا) (واری، ۲۰۰۵، ل ۱۱۸). ئه م کارلیک و هزه ی زانین و به دواگه رانه بو خالیک و سه رچاوه ی وجودی دیارده و مادده کان، ئه وا بو خودیه تی سالیکی مروف ده گه پړته وه، که به شیوه یه کی پړژه یی له هه موو که سیکدا بوونی هه یه.

دوهم سالیکی رېگه ی هق، که بریتیه له و سالیکه ی له ناو بازنه ی سو فیکه ری ئیسلامی له سه ر یاسا و بنه ماکانی سو فیکه ری و به پشتبه ستن به سه رچاوه ئاینیه کان مروف رېگه ی به ره و خوا ده گرته بهر، به په یژه ی مه قامه کاند سهرده که ویت و دانه به دانه مه قامه کانی ده بریت، تا ده گاته "حق الیقین". له م بازنه یه دا سالیک تاییه تمه ندی سو فیکه ری بانه ی خوئی وهرده گریت، که په یوه سته به ئامانجیکي دیاری کراوه وه. واته لیردها سالیک بریتیه له و پړبوار و سو فیکه ره ی، که رېگه ی خوا ده گرته بهر، له پیتاو ئامانجیکي گه وردها واز له بریاری عه قل و مه نتیق دینیت و پشت به هیزی دل و په ههنده ږووحیه کانی ده به ستنیت، بو ئه وه ی پله به پله به سه ر پلیکانه ی مه قامه کان بکه ویت تا ده گاته قوناعی "عین الیقین". ئه م رېگا برین و هه ولدانه ش ده بیټ له ناو جیهانی سو فیکه ری دا بیټ، په یوه سته به لایه نه ږووحیه کان و بابه تی "که شف و شه وده" وه، (سو فیکه کان له هر سهرده م و کاتیکدا بن پیشره وی ژیانی ږووحی به چه ندین شیوازی سه یر

و سه رنجراکیش هاوشیوه دهکهن، هه موو ههنگاو یکیشیان له پیناو رازیکردنی خوایه، بو ئه و مه به ستهش خوئی ناوه ناوه "سالیك" ریگوزار یان پیای ریگه، که بریتین له و که سانه که له ریگهی خودادا پله و مه قام و پایه و ئه حواله کان ده برن) (تهوه ککولی، ۲۰۱۵، ل ۸۰). سالیك و ریگه که شی و هه موو ئه و مه قام و حال و جیهانه پوو حییهش ده که ویته ناو بازنه ی ته سه و فه وه، چونکه ئه م جیهانه ههروه کو ئیمامی غه زالی ده لیت: (جه وه هری ریپازی سو فیگه ری، بریتیه له پاک کردنه وه ی نه فسی خراپه کار له هه رچی هه ز و ئاره زووه دونیا ییه کان و خوه خراپ و شه رهن گیزه کان، دابرانی دل له دنیا و لکاندن ی به خوا و فرمان و داواکراوه کانی خوا و پوونا ککردنه وه ی دل و دهروون ته نیا به نووری خوا، ئه مهش به زانست و کرده وه ده کریت، چونکه ته سه و ف له سه رووی هه موو ریپاز و مه زه به یکه وه یه ریگهی قولبوونه وه یه له عه شقی خوا هه ر ئه م عه شقهش بو سالیك به مه رج گیراوه، به م عه شقه دل پاک ده بیته وه و به ره های پشت له دنیا ده کات، له ئه نجامدا دل له نوور و زیکری خوا نقووم ده بیت، به نده له خوا دا فه نا ده بیت، هه ر له و ریگایه شدا سالیك ده گات به "مشاهده و مکاشفه و نه یئیه کان و مه قامه کان ده بریت و پله ی لای خوا به رز ده بیته وه) (ئیمامی غه زالی، ل ۸۲). جیهانی سو فیگه ری بنه ما و میکانیزمی تاییه ت به خوئی هه یه و پیشکه شی سو فیگه ره کانی ده کات به مه به سستی بوون به سالیك و برینی ریگای مه قامه کان، ئه م ریگه یه ئالوژی و سه ختی زووری تیدا به دیده کریت، هه موو هه ولیک بو ئه وه یه به نده بگات به خوا، ئه م گه یشتنهش له مه قامی وه صل خوئی دبینه ته وه، که پنیو یسته پیش ئه و مه قامه و گه یشتن به یه قین و نقوومبوونی له نووری خوا، به نده به ته وای خاوین ببیته و له به رگ و ویسته خراپ و دونیا ییه کان دابمالدریت، جگه له خوا له هه موو شتیک دابرانی ره های به سه ردابیت، بنگومان ئه مهش پرۆسه یه کی ته درجیه، به که سیک ده کریت بوو بیت به سالیك ورده ورده به سه ر پلیکانه ی مه قامه کاند سهر که ویت، ئیتر ئه م

كه سه به ره و تايبه تمه نديي سؤفيگه ري و عيرفاني ده روات، ئيتر (رېيواري
 ئه و رېگه يه ش له پاكوونه وه دايه و تازه هيچ شتيك پيسي ناكات و
 پيسييه كانيش به و خاوين دهنه وه، چونكه بازنه ي ته سه وف خوي له
 سلوكي بالا پيكدت، كه له لايه ن پياواني خوا سهرى هه لداوه و كه سانكي
 نموونه ييش په يره وي لي ده كن، كه هه رگيز به دواي خاوه ندياره تي
 شته وه نين) (القشيري، ل ۲۰۱۸-۲۰۱۹). بوون به ساليك و بريني
 مه قامه كان ناوه ستته سهر لايه ني تيوري و زانستيه وه، به لكو په يوه سته
 به چه شتن و بينين و بواري پراكتيكييه وه، بويه ساليك هه رچه نده
 زانياري تيوري له سهر باب ته كه هه بيت ناتواني بگات به ئامانجي
 سؤفيگه ريانه ي خوي و ياخود مه قامه كان بپرېت و بگاته "حق اليقين"،
 به لكو ده بيت خوي به شيويه كي كرده كي به كار و چالاكي و كرده وه به و
 رېگه يه دا بروات و گوړانه كان به سهر داييت و حاله كان بچيژيت و شهر
 له گه ل نه فسي خراپه كار و دوودلي و گومانه كان ناخي بكات، هه روه كو
 ئيمامي غه زالي ده ليت: (دواي ئه وه ي وازم له لايه ني فله سفي هينا رووم
 كرده جيهاني سؤفيگه ري له و جيهانه حقيقيه تم دوزييه وه، بو ئه و
 مه به سته ش هه رچي كتيب له م بواره نوو سربوون هه موويم خوينده وه و
 توانيم له زانسته كه و مه به ستان تېبگه م، دواتر ئه وه م بو دهر كه وت، كه
 زانست له و رېگه يه دا به نده ناگه يه نيته ئامانج، به لكو ده بيت دل پر بكريت
 له عه شقي خوا، بويه گه يشتمه ئه و دهرئه نجامه ي كه سؤفيگه ري جيهاني
 حال و مه قام و دله كانه، بو گه يشتن به و مه قامانه ش ته نيا زانياري و
 زانست به س نيه، به لكو عه شق و كار و كرده وه ش پيوسته، كه بريتيه
 له دل دابرين له دونيا و خوشييه كان پر كردني له نووري خوا، بويه بو
 ماوه ي ده سال له و رېگه به ته نيا و گوشه گيري به رده و امبووم و بوم
 دهر كه وت سؤفييه كان ساليكي راسته قينه ي رېگه ي حقه و خودان)
 (ئيمامي غه زالي، ل ۸۲- ۸۵). ساليك له م رېگه يه دا ده بيت به شيويه كي
 كرده كي به سهر پليكانه ي مه قامه كاندا سهر كه وييت، چونكه له بريني هه ر

مهقاميکدا به شتيکي نوڻ دهگات و خوا دهرگهيهکي نووري به پرودا دهکاته وه و نهينيهکي بو دهردهکه ويټ، به زانيني تيوري هه رگيز هه ست به و نوور و عه شقه ناکات، به لکو ئه و عه شق و ريگوزه ريه خوي ته نيا له چه شتنی مه قام و حاله کانا ده بينيته وه، بويه ئين عه رهبی ده لیت: ريوارى ريگای خوا (ئه و که سه يه، که له و ريگه يه دا به سهر مه قامه کانا ده پروات، به هوڻي حاله کانیه وه، نهک به زانست و ويته کردنه که ی، زانستيش وهک چاوساغيک ده بټ بوڻي و له گومان و دووڻي ده پياريزيت) (الحفنى، ۱۹۸۰، ل ۱۲۷). بويه پله و پايه ي ساليکيش نه به ستراوه ته وه به زانسته تيوريه که ی، به لکو له سهر ريژه ي عه شقه ئيلاهييه که ی وه ستاوه، که تا چهند له و خوشه ويستيه دا تواوه ته وه و چهند مه قامي له و ريگه يه دا بريوون. ئين عه رهبی ساليکه کان به سهر چوار به شدا دابهش دهکات به پي پله کانين و بووني زانيارينان به خواي گه وره.

يه که م ساليکي خودي، واته ساليکي پشتبه ستوو به خود، که به هوڻي جتبه جيکردني واجبه کان و سوننه ته کان و کاري خير له خواي گه وره نزیک ده بټه وه و خوشه ويستى خوا به ده ستدينيت.

دووه م ساليکي خودايي پشتبه ستوو به خوا ئه و ساليکه يه، که به ته واوي بوونيه وه بو لاي خوا ده پروات، له بيستن و بينين و له هه موو توانايه که حه قانيه تي خوا جيگير ده بټ.

سيه م ساليکي به کو، ئه و ساليکه يه که دواي ئه وه ي حه ق بوو به بيستن و بينين و توانا و هه ست و زانينيه کاني بي ئه وه هه ست به خوي بکات ئه و ورده ورده خوي له بيرده چټ، چونکه حه ق بووه به هه ست و زانيني ئه و.

چوارەم ساليكى ساليك نەبىو، لەم جۆردا ساليك خۆى بە شىۋەيەك دەيىنى، كە سەربەخۆيى نەماو، مادام حەق لە سيفەتى ئەودا جىگىر بووبى، ئەوا سلوكى خۆى نەماو و موكلەفە بە سيفەتى حەقەو، كەواتە ئەو كەسە ھەرچەندە ساليكە بەلام وەك ساليكىك بوونى نەماو، بوو بە دەفريك سيفەتى حەقى ھەلگرتوو. (ابن عربى، ١٩٩٩، ج ٤، ل ١٨١٥). ئەم جۆرە ساليك ئەو پيوارەيە، كە پيگەى حەقى بەرەو حەق دۆزىوئەو، كە لە جيهانى سۆفيگەرەيدايە، برياريكى خودى و ناوەكى دەدات، كە لەناو بازەنى سۆفيگەرەيدا بە پليكانى مەقامەكان سەرکەويت و خۆى بگەيەنيتە دوا قوناغى ئەم پيگەيە، كە "حق اليقين"ە.

ساليكبون و ساليكەتى مەلاى جەزىرى

سەبارەت بە شىۋازى ساليكەتى مەلاى جەزىرى، لە ھەردوو جۆرى ساليكەو ھەست بە بوونى ساليكەتى مەلاى جەزىرى دەكەين. يەكەم ساليكەتى گشتى وەك سيفەتيك، كە پەيوەستە بە ھەموو مرقۇچكەو، كە خۆى لە حەزى زانين و پامان و ھەولى مرقۇف دەبينتەو بۆ زانينى حەقىقەت و گەپان بەدواى ھۆكار و سەرچاوەى بوونەكان. دووهم ساليكەتى پيگەى حەق، كە تىيدا مەلاى جەزىرى لە چوارچىۋەى سۆفيگەريى ئىسلامى مومارەسەى ساليكەتە گشتيەكەى خۆى دەكات، بەمەش مەلاى جەزىرى دەبيتە ساليكىك لە ناو سۆفيگەريى ئىسلاميدا. ئەم راستيەشمان لە گوزارشتى شيعرەكانى خۆى بۆ دەردەكەويت، كە لە ناوەرۆكى شيعرەكاندا ھەست بە خۆشەويستىيەكى قوول و عەشقى حەقىقى دەكەين. بۆيە لىرەدا ناچينە سەر ژيانى تايبەتى مەلاى جەزىرى لە ڤووى بايۆگرافىيەو، ئەو پەيوەستە ساغكرەنەو لە ڤووى ميژووى ئەدەبىيەو، بەلكو مەلاى جەزىرى لە شيعرەكانيدا خودىكى ساليكى ويئە كيشاوە، ساليكىكى عاشق، كە لەو پيگەيەدا زۆر بە قوولى ڤووچوو و

بوونی حال و مهقامه‌کانی تیدا به‌دی ده‌کریّت. مه‌به‌ستی ئیمه‌ئه‌و خوده سالیکه‌یه، که مه‌لای جه‌زیری له‌شعیره‌کانیدا وینه‌ی کردووه، که بریتیه له‌مه‌لایه‌کی سالیک ئاسا له‌پینگه‌ی عه‌شق و هه‌ست و حال و مه‌قامه‌کان گوزارشت له‌خۆی ده‌کات، بیگومان ئه‌و خوده‌ی سالیکه‌ی مه‌لای جه‌زیریش له‌شعیره‌کاندا به‌رجه‌سته‌ی کردووه، گوزارشت له‌پێژه‌یه‌کی دیاریکراوی سالیکه‌تی مه‌لای جه‌زیری ده‌کات له‌واقیعدا.

ئه‌و خوده سالیکه‌ی مه‌لای جه‌زیری له‌شعیره‌کانیدا وینه‌ی کردووه، سالیکه‌ی له‌قوولایی عه‌شقی ئیلاهیاده و له‌ژێر کاریگه‌ریی سۆفیگه‌ریی ئیسلامیاده، سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م ئاینه به‌تایبه‌تی قوڕئان بوون به‌به‌رنامه‌ی رۆیشتن له‌پینگای عه‌شقه‌که‌یدا. دوو ئاماژه‌ی قوڕئانی "أحسن تقویم و علم الاسماء" بنه‌مای بیرى عیرفانی جه‌زیرین، عه‌شقی جه‌زیری عه‌شقیکی حه‌قیقیه، نه‌ک مه‌جازیی روت، له‌م روه‌وه جه‌زیری له‌سه‌ر باوه‌ری که‌سانیکی وه‌ک "احمد غزالی و عین الاقضاء الهمدانی" یه. عه‌شق لای جه‌زیری له‌سه‌رووی عه‌قله‌ ئه‌مه‌ش تاییه‌تییه‌کی هه‌موو ئه‌و سۆفیانه‌یه، که سه‌ر به‌قوتابخانه‌ی رۆژه‌لاتی سۆفیگه‌ریی ئیسلامین، چونکه باوه‌ری ئه‌وان له‌سه‌ر حیکمه‌تی زه‌وقی یاخود حیکمه‌تی چه‌شتنه، که رۆلی عه‌قل له‌ناسینی خوا رده‌ده‌که‌نه‌وه (چالی، ۲۰۰۸، ۲۴۶). مه‌لای جه‌زیری به‌پشتبه‌ستن به‌سه‌رچاوه‌ی ئاینی و سۆفیگه‌ریی ئیسلامی بیرکردنه‌وه‌ی عیرفانی خۆی بیناده‌کات، له‌بیرکردنه‌وه و ناو و خوشه‌ویستییه‌کی مه‌جازیه‌وه بۆ عه‌شقی حه‌قیقی ده‌چیت.

مه‌لای جه‌زیری دونیای مه‌جازی وه‌ک هۆکاریک به‌کاردينیت بۆ گه‌یشتن به‌ئامانجی سۆفیگه‌ریانه‌ی خۆی، وه‌ک که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره‌کانی جیهانی سۆفیگه‌ری له‌بازنه‌ی بچوکه‌وه بۆ بیرکردنه‌وه‌ی گه‌وره‌تر و عه‌شقی بالاتر هه‌نگاو ده‌نیت. هه‌روه‌کو خۆی ده‌لێت:

ساليك كتيه؟ هاتي ژ مه جازي ب حه قيقهت

سوورته نه شوناسيي و ب مه عنا نه فه نا گرت مه لاي جه زيروي،
ديوان، ل ۱۴۳

مه لاي جه زيروي خوي ئاماژه به وه دهكات، كه ساليكي حه قيقى
ئوانه، كه له خو شه ويستتي مه جازي و جواني دونيا وه به عه شقي
حه قيقى و جواني و نووري ئيلاهي دهگه ن و لهو ئوي نه دا فه نا ده بن. ئيتر
مه لاي جه زيروي له مه جازييه وه بو حه قيقى و له باز نه ي بچووكي
كه سيبه وه بو باز نه ي گه وره تري جيهاني ههنگاوي ناوه، بويه جه زيروي
وهك عارفيك به ديدكي جيهاني سهيري مروف و ئاينه كاني كردووه، لهو
بروايه دابووه، كه ئاينه كان و برواداره كاني يهك په رستراويان ههيه، كه
ئويش ياره (خوايه)، به لام هه ر يه كيكيان ناو و سيفه تيكيان پي
به خشيوه، كه خوا نوور و عيشقه و له ناو دلي مروفايه تيبه. جه زيروي
شاعيريكي حه لاج دؤستبووه و ژيان و بيروباوه ركه كاني كاريگه رييه كي
زوريان له سه ر داناوه به راده يهك وته به ناوبانگه كه ي "انا الحق" ي
به ده ربينيكي پر له پيچ و په نادا ده بريوه و كردوويه تيبه "انا الايم". به
وردی و قوولي له جيهاني عيشق و جو ره كاني و فه لسه فه ي نوور
گه يشتووه، كه ئه مه ش كاريگه ريي "سوهره وه ردی" له سه ر بير و باوه ري
ئو ده سه لميئت (مه محمود، ۲۰۱۴، ل ۱۵۶—۱۵۷). ساليكيه تي مه لاي
جه زيروي خوي له شيوازي پراكتيكي و كرده يي بينيوته وه، پشتي به
چه شتنی عه شق و دلگوپان و پرووداو و به سه ره ات به ستووه، له
ده ره وه ي په يوه ستبوون بووه به كه سيكي دياريكراوه وه، كه وهك
ريبه ريك به دوايدابروات، به لكو باگراوه نده ئايني و عيرفانييه كه ي بوون به
چاوساغ بوي، (به پي شيعره كاني جه زيروي ئه م شاعيره سو فيه،
گه يشتووته په يه كي به رزي سو فيگه ري، به لام هيچ به لگه يهك به

دهسته وه نښه، كه ئه م سوځييه خاوه ن ته كييه و خانه قا بوو بڼت و رابهري ته ريقه تي گرتي ته ده ست بو يه ده شيت ئه م بڼر و كه يه بڼت ته ئاراوه، كه جه زي ري له سه ر چه شني كه سي كي وه ك "عه تار نښا بووري" سوځييه كي "ئه وسي" بڼت، واتا خو ي خو ي پڼگه يان دووه، ته نيا تو في كي خو اي پال نه ري بووه (چالي، ۲۰۰۸، ل ۲۶۶). مه لاي جه زي ري وه ك مه لايه كي زانا و پر زانياري بووه به عاشق و سالي كي پڼگه ي خوا، عه شقه كه ي عه شقي كي ئيلاهييه و ماده و دوناي مه جازي وه ك هو كار و پر دي ك بو عه شقه ئيلاهييه كه ي به كار ديني ت، هه روه ك مو فتى قامشلي ئه حمه د بن زفنگي له وه سفي جه زي ري دا ده لڼت: (مه لاي جه زي ري عارفي كه ربه باني و عاشقي كي ئيلاهييه، خوا كر دوويه تي به خاوه ني نه نڼي و تاي به تمه ندي ئه وليا كان و كه لام ي به رز، هه روه ها به مه قامي به رزي گه يان دووه) (زفنگي، ۱۹۵۸، ل ا). به م جو ره ئه وه مان بو در ده كه وي ت مه لاي جه زي ري عه شقه كه ي عه شقي كي ئيلاهي بووه، له و پڼگه يه شدا چه ندين مه قامي سوځي گه ري بر يوه، ئه مه ش به ئاشكرا له و كه سايه تيه هه ستي پڼ ده كړي ت، كه مه لاي جه زي ري له شي عره كانيدا وي نه ي كي شاوه.

چه مكي مه قام و مه قامه كاني ساليك

ساليك بوون په يوه سته به سرو شتي ئه و پڼگه يه ي به نده پڼيدا ده روات به مه به ستي گه يشتن به قوناغي "عين اليقين"، ئه م پڼگه يه ش له چه ندين پله و وي سته و مه قامي جياواز پڼكدي ت، ساليك له بريني هه ر مه قامي كدا زياتر له خوا نزيك ده بڼت وه، مه قامه كاني ساليك پله و ئاستي عيرفانيه تي كه سايه تي سوځي گه رمان بو ديار يده كه ن، پله ي ساليكش لاي خوا له سه ر بڼه ماي مه قامه كان و چو نيه تي و چه نديه تي بريني مه قامه كان ده وه ستي ت، بو يه ساليك له هه ر مه قامي كدا پڼژه يه كي زياتري له حقيقه تي بو روون ده بڼت وه و زياتر له گه ل خوا و خو شه وي ستي خوا تي كه ل ده بڼت، له

به‌رانبه‌ردا هه‌ستی خودیته و مادیته له ناخیدا که‌متر و بی بایه‌ختر ده‌بیت. بۆیه (مه‌قام له ته‌سه‌وفدا بنه‌مایه‌کی زۆر گرنگه، چونکه ری‌یوار تییدا جیگیر ده‌بی، مه‌قام به‌و چۆنیته به‌رده‌وامه ده‌لین ری‌یواری ری‌گه‌ی ته‌سه‌وف تییدا ده‌مینیت‌ه‌وه تا ئه‌و که‌سه ئیستعداد و قابلیته‌ی مه‌قامی‌کی بالاتری ده‌بیت) (بیلاف به‌رزنجی ۱، ۲۰۱۹، ل ۳۶۴). مه‌قام که بریتییه له چه‌ند پله و مه‌نزله‌یه‌ک سالیک بۆ گه‌یشتن به‌هر مه‌قامیک و مانه‌وه تییدا پیوستی به‌هول و کۆششی‌کی زۆری جه‌سته‌یی و رووحی هه‌یه. لای خوای گه‌وره له‌سه‌ر بنه‌مای برینی ئه‌و مه‌قامانه سالیک پله‌که‌ی بۆ دیاریده‌کریت، بۆیه له‌قورئانی پیروژدا له‌چه‌ندین ئایه‌دا ئاماژه‌ی به‌مه‌قامانه‌ کراره، که وه‌ک پاداشتی‌ک بۆ به‌نده‌ دیاری کران، بۆ نمونه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا) (سوره‌تی ئیسرا، ئایه‌تی ۷۹). لی‌رده‌ا خوای گه‌وره به‌پیغه‌مبه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بیت ده‌لیت: ئه‌ی موحه‌مه‌د هه‌ول‌بده و له‌شه‌ودا هه‌سته‌وه و یادی خوا بکه و خواپه‌رستی بکه، به‌و ئومیده به، که خوای گه‌وره بنگه‌ینیت‌ه‌مه‌قامی مه‌حمود، که مه‌قامی‌کی به‌رز و ستایش‌کراوه.

له‌قورئاندا بۆ هه‌ر یه‌کی‌ک له‌و مه‌قامانه‌ی سالیک ده‌یانگاتی خوای گه‌وره له‌به‌رانبه‌ردا مژده‌ی مه‌قامی‌کیان له‌به‌هه‌شت پی دهدات، واته (مه‌قام به‌و چۆنیته‌یی ده‌لین، که به‌نده‌یه‌کی خوا له‌لایه‌نی خواوه‌خه‌لات ئه‌کریت، وه‌کو مه‌قامی صابیره‌کان، مه‌قامی موته‌وه‌ککلین، هه‌رکاتی یه‌کی‌ک له‌مه‌قامانه‌ بووه‌خه‌لاتی که‌سی‌ک له‌وه‌دا ده‌مینیت‌ه‌وه تا ئه‌و کاته‌ی خوا بیه‌وی پله‌یی‌کی بالاتری بداتی و له‌و پله‌ برواته‌پله‌ بالا‌که) (نه‌قشه‌به‌ندی، ۱۹۸۵، ل ۱۹۶-۱۹۵). ئه‌مه‌ش به‌پی قوول‌بوونه‌وه و ئاویت‌ه‌بوونی که‌سه‌کان گۆرانی به‌سه‌ر دادیت، چونکه زوو گه‌یشتن به‌مه‌قام و برینی مه‌قامه‌کان له‌سه‌ر هه‌ول و کۆششی سالیک ده‌وستیت له‌و ری‌گه‌یه‌دا، (به‌پیی دابی سو‌فیه‌کان به‌پله و پایه‌ی به‌نده‌ به‌لای خواوه‌ ئه‌لین مه‌قام، بیگومان

مەقام لە ڕێگەى خواپەرستىيىكى راستەقىنەى بەردەوام و خەبات دژى نەفس و وەرزشى ڕووحى و دەروونى دەستى بەندە دەكەوێت (نەقشەبەندى، ل ١٩٣). مەقامەكانى ساليك پشت بە چەشتن و كار و چالاكىي پراكتيكي دەبەستيت، واتە ساليك دەبێت بە شێوەى كردهكى بگاتە هەر مەقامێك و حال و گۆرانكارىيە ڕووحى و دەرونيەكان ببينێت و خۆشى و ناخۆشییەكانى بچێژێت، هەرگیز بە شێوە تێورى مرووف ناتوانێت ببێت بە ساليكێك لەناو جیهانى سۆفيگەریدا، هەروەكو ئىمامى غەزالى ئاماژە بەو دەكات، كە (سۆفيگەرى لەسەر بنەماى زانىارىي زانست و زانىارىي تێورى و گێرانهووە نایەتەكايەو، بەلكو سۆفيگەرى دونياى دل و حال و مەقامەكانە ئەوانەش پشت بە كار و كردهو و چەشتن دەبەستيت، چەشتنى عەشق و دل خاوينكردنەو و ڕووكردنە خوا مەرجى ئەم ڕێگەيەن) (ابو حامد غەزالى، ل ٨٢). بۆيە مەقام پڕۆسەيەكە پيويستى بە ئەنجامدان و جيبەجى كردن هەيە، گەيشتن بە مەقامێك لە ئەنجامى هەول و كردهو و تيكۆشانى ساليكەو، ئەم پڕۆسەيە خۆويستىيە و پەيوەستە بە هەلبژاردن و برياردان و ئىرادە و بەردەوامى مرووفەكەو.

لە سەرچاو سۆفيگەرى و عىرفانىيەكاندا ئاماژە بە كۆمەليك مەقام و جۆرى جياواز كراو، هەندىكيان بۆ حەوت مەقام و هەندىك بۆ دە مەقام دابەشى دەكەن هەندىكى تر شازدە مەقام يان بيست و پينج و زياتریش ديارى دەكەن، كە خۆى لەم جۆرانەدا دەبينێتەو (تەوبە، خۆشەويستى، خۆپاريزى، زوهد، قەناعەت، خۆبەكەمزانين، ئارامگرتن، شوكر، تەوەككول، تەسليم، رەزا، خودسەرزەنشتكردن، راستى، چاوديرى، چاكە، ترس، ئوميد، نزىكى لە خوا، فەنا، بەقا، تەوحيد، تەنزييە، دامالين، تەوحيد، عبوديەت... هيتر).

سه بارهت به رېځخراوه يی و پله به ندى ئه و مه قامانه بوچوونى جياواز هه يه، مه قامى ته و به كردن به يه كه م مه قام داده نریت و پليكانه ی يه كه مى پرؤسه كه يه، له ئه نجامى قوولبوونه و به رده وام بوون له و مه قامه، مه قامه كانى ترى به دوا دادیت، گه یشتن به هه ر مه قاميک ساليك له و مه قامه دانابريت، كه بریويه تی به لكو ده بیت مه قامى يه كه م تا دوا مه قام له گه ل ساليكا بروات، ئه و مه قامانه سيفه تی په یژه ييان هه يه هه ر مه قاميک پليكانه يه كه ساليك بو مه قامى تر به رزده كاته وه و زه مه نيش بو برينى مه قاميک و گه یشتن به مه قاميکی تر ديارى نه كراوه، بو نمونه مه قامى ته و به، كه ده سپيکی رېگه ی ساليكه، ساليك له و مه قامه دا په يمان ددهات واز له گونا ه و تاوان به يئیت و له پيناو خوا پشت له ئاره زوو و نه فسى شه يتانى ده كات، ئيتر ده بیت به دريژايی رېگه كه و له هه موو مه قاميكا پاريزگارى له م په يمانه بكات، هه ر كاتيک ساليك ئه و ته و به يه ی شكند و گه راپه وه سه ر تاوان، ئه و ناتوانى دريژه به و رېگه يه بدات.

ليړه دا ئيمه كو مه ليك له و مه قامانه وه رده گرین، كه له سه رچاوه كانى وهك (ئيمامى غه زالى و ئيبت عه ربه ی و قوشيه رى) ئاماژه يان پيكر اوه، له شيعره كانى مه لای جه زيريدا بوونيان هه يه.

په ننگدانه وه مه قامه كانى ساليك له شيعره كانى مه لای جه زيريدا

بوونى مه قامه جيا جيا كانى ساليك له شيعره كانى مه لای جه زيريدا، پروو به ريكى فراوانى دا گير كردو وه، ئه و مه قامانه ش له سنوورى په ننگدانه وهن له شيعره كاندا، كه له و خوديه ته ساليكه ی مه لای جه زيريدا به رجه سته كراوه، كه له ده قه شيعرييه كاندا بوونى هه يه، دوور له ميژووى ژيان و په هه ندى بایوگرافى مه لای جه زيرى، به تيشك خستنه سه ر ئه و جه زيرييه ی له شيعره كاندا گوزار شتى ليكر اوه، خو ی له جه زيرييه كى عاشق و ساليكى رېگای عه شقى حه قيقى ده بينيته وه، كه له ناو مه قامه كاندا

تواوه ته وه، ئەم عەشقه حەقیقییە بە عەشقی مەجازی و پەهەندی مادی داپۆشراوه و ئاوێتە یەکتەری بوون، شاعیر دەیه‌وێت لە ڕێگەی وێنەی بەرجەسته و مەقامی مەجازییەوه ب‌پ‌روات بۆ ئامانجە عیرفانییەکە، کە ڕێگەی خواپە. شاعیر لە ئەنجامی بیرکردنەوه و تێڕامان و توانەوهی لە مەخلوقەوه لە جوانی و گەورەیی خالێق دەگات و هەست بە چەشتنی عەشقی ئەو خالێقە دەکات، ئەم باوەڕ و ڕێگەییە مەلای جەزیری خۆی لە یەکتیی بووندا (وحده الوجود) دەبینێتەوه، (یەکتیی بوون ئەوه دەگەییەنی کە بوونی خوا بوونیکی مۆتەلقە و هەموو بوونەکان و مەخلوقەکان لە گەردووندا پەنگدانەوهی ئەو بوونە خالێقەن) (میراودەلی، ۱۹۷۹، ل ۳۵). هەر مادەیک یان هەر مەخلووقیک دەکریت ببیتە ئاوێنە پەروەردگار و م‌رو‌ف دەتوانی لە تێڕامانی لەو خالەوه دەست پ‌ی بکات و بگاتە (عین الیقین)، بۆیە دونیای مەجازی ھۆکاریکە بۆ ئەوهی سالیکی بە ڕێگەی مەقامەکاندا ببات بۆ لای خوا، کە خالێقی مۆتەلقە، واتە (تێوری یەکتیی بوون، کە بە سەرەکیترین و پ‌ر جەنجالترین تێۆرەکانی ھزری عیرفانی دادەنرێت و بیروپ‌را و بۆچوونەکان دەربارەیی ھەبوون و م‌رو‌ف و س‌روش دەستتیشاندەکات، ئامادەیی ھەیه لە پ‌امانەکانی جەزیری و بە چەندین شیۆز لە شیعەرەکانیدا دەردەکەوێت) (مەحمود، ۲۰۱۴، ل ۱۳۱).

لە شیعەرەکانی مەلای جەزیریدا سالیکیک دەبینین، کە لەو ڕێگەییەوه ھەنگاو بۆ لای خوای گەورە دەنیت، دونیای مەجازی و بوونی شتەکان و خۆشەویستی و جوانیی یار وەک توونیلێک ڕۆل دەبینین لەو سەرەوه بە نوور و عەشقی خوامان دەگەییەنیت، لەناو ئەوانەدا نوور و جوانی و توانای خوای گەورە ھەیه بە جوژنی و تواوہیی ئینجا ئەگەر م‌رو‌ف ھەست بەو بەشە نوور و جوانیی خواییە نەکات لەناو شتەکاندا، ئەوا عەشقی خوای گەورە کیشی ناکات و ناگاتە مەقامی عبودیت و "عین الیقین". لەسەر ئەو بنەمایە خرایەروو مەقامە جو‌راو‌جو‌رەکانی سالیکی لە

ناوه‌پۆکی شیعره‌کانی مه‌لای جه‌زیریدا ره‌نگدانه‌وه‌یان هه‌یه، به‌لام چۆنیه‌تی و چه‌ندیه‌تی و ڕێژه‌ندیی مه‌قامه‌کان ئه‌وا په‌یوه‌سته سروشتی ئه‌و سالیکیه‌ی له شیعره‌کانی مه‌لای جه‌زیری وینه‌کراوه. لی‌رده‌دا، به‌ نمونه‌ی شیعریه‌وه ئاماژه به‌ چه‌ند مه‌قامیک ده‌کهن، که له‌و جه‌زیریه سالیکه‌دا تییینی ده‌کریت، که له ده‌قه شیعریه‌کاندا بوونی هه‌یه.

یه‌که‌م: مه‌قامی ته‌وبه

مه‌قامی ته‌وبه پلیکانه‌ی یه‌که‌مه له جیهانی سو‌فیگه‌رییدا، که تیییدا سو‌فیگه‌ر ڕیار و په‌یمان ده‌دات واز له هه‌موو ئه‌و گوناو و تاوانانه به‌یئت، که خوای گه‌وره داوای کردووه، به‌نده خوای لی‌ی ڕیاریزیت و به هه‌موو شیوه‌یه‌ک لی‌ی دوور که‌ویته‌وه، خوای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا له چه‌ندین ئایه‌تدا، باسی گه‌وره‌یی مه‌قامی ته‌وبه ده‌کات. داوای ته‌وبه‌کردن له خه‌لک ده‌کات ئه‌و مه‌قامه‌ی به‌ کللی نه‌جات و سه‌رکه‌وتن داناوه، به‌لام ته‌وبه‌یه‌ک جاریکی تر گه‌رانه‌وه بو‌ گوناو و تاوانی له دوا‌دانه‌یی‌ت، هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمو‌یت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا) (سوره‌تی ته‌حریم، ئایه‌تی ٨). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: (وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (سوره‌تی نوور، ئایه‌تی ٣١). له‌م ئایه‌تانه‌ی، که خوای گه‌وره باسی مه‌قامی ته‌وبه‌مان بو‌ ده‌کات، ئه‌وه‌مان بو‌ ده‌رده‌که‌وی‌ت، که سه‌رکه‌وتن و به‌ده‌سته‌ته‌ینانی په‌زانه‌ندی و مه‌قامه‌کانی تر و مه‌قام و مه‌نزله‌ی پۆژی دوا‌ییش به‌و مه‌قامه په‌یوه‌سته. به‌ هه‌مان شیوه پی‌غه‌مبه‌ریش دروودی خوای له‌سه‌ر بیت ئاماژه‌ی به گه‌وره‌یی و به‌رزیی ئه‌و مه‌قامه کردووه، کاتیک ده‌فه‌رمو‌یت: (كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَابُونَ) (ترمزی، به ژماره ٢٤٩٩). ته‌وبه‌کردن، که بریتیه له په‌شیمانبوونه‌وه له ئه‌نجامدانی کاریکی ناپه‌سه‌ند، که شکاندنی فرمانی خوای له‌گه‌لدایه، به‌هۆیه‌وه به‌نده ده‌ست ده‌کات به

سهرزه نشتكردنی نه ففس و هه ولدان بو لاوازکردنی نه فسی شهیتانی (النفس لاماره بالسو)، بهمهش بهنده واز له تاوان دههیت و جاریکی تر دووباره ی ناکاتهوه، ئیتر قوولبوونهوه و بهردهوامی لهسهر ئهم تهوبهیه بهنده بو لای مهقامی تر بهرز دهکاتهوه.

مه لای جهزیری له چهنه دین شویندا ئاماژه بهو مهقامه دهکات، که سالیک له دهسپیکدا پیویسته تهوبه بکات و خوئی له تاریکی و ژهنگی گوناوه و تاوان بشواتهوه، چونکه ناکریت له ژیر باری تاواندا بیت و سه ریچی فرمانهکانی خوی گهوره بکهیت و ههنگاویش بو حقی ئیلاهی بهاویت. ههر وهکو لهم دیره دا دهلیت:

نهوایا موتریب و چهنگی فهغان ئاقیته خهرچهنگی

وهره ساقی ههتا کهنگی نهشویین دل ژفی ژهنگی

جهزیری دیوان، ل ۱

لیردها مه لای جهزیری له دهسپیکی ریگهی عهشقا باسی ئهو مهقامه دهکات کاتیک دهلیت: (وهره ساقی ههتا کهنگی نهشویین دل ژفی ژهنگی)، مه بهستی مه لای جهزیری ئهوهیه، که پیمان بلیت پیویسته له ههنگاوی یهکهما به چهشتنی پیاله ی تهوبه دل و دهروون له ژهنگی گوناوه و تاوان خاوین بکهینهوه، ئینجا دل ئامادهباشی خوی بو رویشتن به ریگهی سوفیگه ری وهردهگریت، تا دل غوسلی گوناوه و تاوان له خوی دهرنهکات و خوی له پیسییهکان پاک نهکاتهوه، ههرگیز نووری خوی ناگاتی، ئهمهش به تهوبهکردن دهکریت، ههرودهکو دهلیت:

شەمەئى سەر نوور نادرت گەر ئەو نەكت پەرھىزى دل

زەوقى جاما عىشقى ناكەت گەر نەكت ئىمساكى رووح
جەزىرى، ديوان، ل ۲۱۹

مەبەستى مەلای جەزىرى ئەوھىيە، ئەگەر مەرۇف لەسەر سەرپىچى و
تاوان بەردەوام بىت پوژى عىرفانى لى ھەلئايەت، ھەر وەكو لە واتاي ئەم
دېرە ئامازە بەوھەراو، كە (مۆم ئەگەر لە ناوەرۆكدا پىس و خۆلاوى
بىت، ھەلئايى و پرووناكى نادات. پېرەوى رېگەى عىرفانىش ھەر وەھايە،
ئەگەر بە دل پارىز لە خلت و خاشى دونيا نەكا، ھەرگىز پرووناكى جوانى
خودا لە سەرى خۆيدا نابىنى، ھەتا عارف لە ھەموو لەزەت و خوشىيان
دوور نەگرى و لەم دونيايە واز نەھىنى، لە بادەى ئەوينى خودا چىژ
ناكات) (مەلای جەزىرى، ديوان، ل ۲۱۹). سالىك لەو رېگەيەدا پىويستە گوناھ
و تاوان و ھەز و ئارەزووھەكان بە خلت و تاريكى و ژەنگى پىس لە قەلەم
بدات، كە دەبنە پەردە لەسەر دل و دەروونى و رېگرى دەكەن، لە
بەرەوپىشچوونى ئەم بەربەستەش لە مەقامى تەوبە تىكدەشكىنرەت، كە
تىيدا سالىك دەستبەردارى خوشىيى خوى دەبىت لە پىناو ئامانجىكى
گەرەتەردا، كە گەيشتن بە مەقامەكانى تر. ھەر وەكو لەم دېرەدا دەلەت:

دل ب تايەك نىرگزان دە نازكەك تەروندە دە

گول دكن تەشبيھى خاران ھەر خەس و خاشاكي رووح

جامى عىشقى پاكي رووحانى تەھوورا باتىنە

ئى نەنووشى ھەروھەا ھەتتا ئەبەد ناپاكي رووح
جەزىرى، ديوان، ل ۲۱۹-۲۲۰

لەم دێرانه‌دا، مه‌لای جه‌زیری پراکتیکیانه‌ بای کارێگه‌ری و به‌های مه‌قامی ته‌وبه‌مان بۆ ده‌کات، که بریتییه له ته‌رکی سه‌رپێچی و وازه‌ینان له‌و هه‌ز و ئاره‌زووانه‌ی له نه‌فسی (لأمارة بالسوء) ده‌و سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌، به‌م جو‌ره دڵ و ده‌روون پاک ده‌بێته‌وه و سالیکی ئاماده‌ ده‌بێت بۆ خۆشه‌ویستی یاریکی پاک و بیگه‌رد، که مه‌به‌ستی خوایه، عه‌شقی ئیلاهی له قوناغی یه‌که‌مدا مرو‌ف به‌ره‌و گه‌رانه‌وه و ته‌وبه‌کردنیک ده‌بات، به‌ جو‌ریک هه‌رچی پیسی و تاریکی رووچی هه‌یه رایده‌مالێت. هه‌ر که‌سیکیش له‌و جامه نه‌خواته‌وه، هه‌رچه‌نده هه‌ولبه‌دات ناتوانیت له پیسی و تاریکی ده‌ربجیت. مه‌قامی ته‌وبه به‌خششیکه خوا به‌هۆی رووداویکه‌وه به‌نده‌کانی ده‌به‌خشیت، له‌و مه‌قامه‌دا به‌نده بۆ درێژه‌ی ڕیگه‌ی سو‌فیگه‌ری ئاماده‌ ده‌کری‌ت و ئه‌مه ویستگه‌ی یه‌که‌مه پیش ئه‌م ویستگه‌یه مرو‌ف مه‌ستی گونا‌ه و تاوان بووه به‌کاری سه‌رپێچیه‌وه سه‌رقاله، له‌م مه‌قامه مرو‌ف ناسنامه‌ی سالیکی وه‌رده‌گری‌ت به‌هۆی ئه‌و پاکبونه‌وه‌یه‌ی به‌سه‌ر دڵ و ده‌روونیدا دیت. هه‌ر وه‌کو مه‌لای جه‌زیری ده‌لیت:

ته‌شبییه‌ی ب جه‌دوه‌ل مه‌ د نیف ئاته‌شی عیشقی

دل قه‌لبی حه‌قیقه‌ت بت و ئیکسیری هه‌ما گرت

جه‌زیری، دیوان، ل ١٤٢

مه‌لای جه‌زیری ئاماژه به‌وه ده‌کات، که پیش به‌خششی خوی گه‌وره دلی وه‌کو مسی ژه‌نگاوی بووه به‌هۆی گونا‌ه و تاوانه‌وه ڕه‌ش هه‌لگه‌رابوو، به‌لام له مه‌قامه و له‌گه‌ل به‌خششی خوی گه‌وره ئه‌م دله ژه‌نگاوییه‌وه وه‌ک زی‌ری ساف و بیگه‌ردی لیه‌ات، ته‌وبه وه‌ک ماده‌ی ئیکسیر دلی پیسی گو‌ری بۆ زی‌ریکی پاک و به حه‌قیقه‌تی ئاشناکرد.

ئىتر مەلای جەزىرى لە چەندىن شىعر و دىر شىعر و وىنەى تردا،
 باسى كارىگەرى و گرنىگى مەقامى تەوبەى كردوو، كە مەقامىكە وەك
 كانىاويك پۆل دەبىنەت، دلى مروڤەكانى تىدا دەشورىتەو و بە جورىك
 بەردەوامبوون و مانەو و لەو مەقامە مروڤ دەكات بە سالىك و بە
 خوشەويستى و عەشقى حەقىقى دەگەينەت، بەمەش دەرگای مەقامى ترى
 بۆ دەكرىتەو، ئىستىقامەى رۆيشتنى پى دەبەخشىت لە رىگەى ئەو عەشقه
 ئىلاھىيەدا.

دووهم: مەقامى پشتبەستن بە خوا (التوكل)

پشتبەستن بە خوا يەكىكە لە مەقامەكانى سالىك، كە سالىك لەم
 مەقامەدا دەگاتە ئەو قەناعەتە روىحىيەى، كە ھەموو روىداويك نەينى
 بىت يان ئاشكرا ياخود ھەر شتىكى بچووك بىت يان گەورە ئەوا بە
 دەستى خواى گەورە، بە رەھايى ئەو باوەرەى بۆ دروست دەبىت، كە
 ھىچ شتىك لە دەستى خوا دەرنەچىت، لەسەر ئەو بنەمايە خواى گەورە
 دەكات بە وەكىل و لە ھەموو شتىكا بە يەقىنەو پىشت بەم وەكىلە
 دەبەستىت، (تەوەككول كردنە وەكىل و نوینەر، يان چارەنووسى
 خۆدانەدەستى كەسىك، بىگومان لىرەدا مەبەست ئەو دەتە بەھوى
 خواپەرسىتى و لە خواترسىيەو مروڤ بگاتە ئەو قەناعەتەى، كە
 چارەنووسى ھەردوو جىھانى خۆى بداتە دەستى خوا، و جگە لە خوا
 پىشت بە ھىچ كەسى تر نەبەستىت، ديارە ھەروا بە سادەى مروڤ واى
 لى نايەت باوەرەى بىتە سەر ئەو، كە چارەنووسى خۆى لە ژيانا بداتە
 دەست خوا) (ئەمىن نەقشەبەندى، ل ۲۲۲). ھەر كاتىك سالىك توانى بگاتە
 ئەو مەقامە، ئەوا جارىكى تر خوشەويستى خوا بەھوى ئەو مەقامەو
 بەدەست دىنەت، ھەروەكو خواى گەورە دەفەرمووت: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُتَوَكِّلِينَ) (سورەتى ئالى عىمران، ئايەتى، ۱۵۹). ھەروەھا خواى گەورە لە

چەندىن ئايەتى تەردا باسى گەورەيى و بەرزىي ئەو مەقامە دەكات ئەو دەخاتەپو و ئەو بەندانەي تەو دەككوليان بە خوايە ئەو خودا مژدەي سەرکەوتنيان پى دەبەخشىت، خودى مەقامى تەو دەككوليش سى پلەي ھەن. يەكەم، ئەو دەيە بەندە باوەرپى تەوای بەخوا ھەيىت، كە وەكىلى ھەقىقىيە. پلەي دوو ھەم ئەو دەيە، كە بەندە لە بەرانبەر وەكىلى خودادا وەك مندالىكى ساوا يىت بەرانبەر بە دايكى، چۆن مندال جگە لە دايكى كەس نانسىت ئەويش بە ھەمان شۆ ھەيىت. پلەي سىيەم، بەرزترين پلەي و ئەو لەناو جىھانى سۆفگەریدا بوونى ھەيە ساليك لىرەدا وەك مردو دەيىت لەبن دەستى مردو شۆردا، بە موتلەقى خۆي داو ھەتە دەست خوا (تەو دەككولى، ۲۰۱۵، ل ۸۶-۸۷). ساليك لە مەقامى تەو دەككولدا، چاوى دلى تەنيا خوا وەك يارمەتیدەر و پشتيوان دەيىت، بۆيە لەو مەقامەدا ساليك بەرانبەر بە رووداو و کارەسات و زولم و كەسايەتيە جوړاوجوړەكان ھىز و ئازايەتى و چاوەترسيیەكى زۆر پەيدادەكات، چونكە دەزانى كە پشتيوان خوا يىت ھىچ شتىك زيانى پى ناگەيەنيىت، ھەر وەكو پىغەمبەر ئىبراھىم كاتىك لەناو مەنجهنيقى ئاگريان نا تەو دەككولى موتلەقى بەخوا ھەبوو بۆيە زۆر ئازا و بىياكانە چووە ناو ئاگرەكەو، ھەموو داواكارىيەكى رەتكردەو و تەنيا پشتى بەخوا بەست و ئەنجامى ئەو تەو دەككولەش رزگار بوون بوو بە موەجىزەيەكى زۆر گەورە.

مەلای جەزىرى دۆخ و ژىنگەي ئەو مەقامى تەو دەككولەمان لە چەندىن شىعر و وینەي شىعرى بۆ دەخاتەپو، كە ئەگەر خواي گەورە وەكىل و پشتيوان يىت ئەو ھەموو كارىك بەجىيە و دل لەناو دلىيايەكى گەورەدا دەژىيىت، بەلام بە پىچەوانەو، بەي پشتيوانىي خوا، ھەرچەند مروڤ خۆي ماندوو بكات، ئاستەمە بگاتە ئامانجى خۆي، ئەگەر ھىز و يارمەتى و ياوهرىي خوا نەيىت مروڤ ھىچى بۆ ناكريىت، ھەر وەكو دەليىت:

کهس ب دادا مه نهپرسیت گله و داد چ کت؟

تا

فاعیلەک لازمەدا فیعل و ئەسەر پەیدا ب

گەر تو هەدەدەد نەبەت کۆرەیی هەدەدەد چ کت؟

جەزیری، دیوان، ۱۵۸ - ۱۵۹

مەلای جەزیری ئەوهمان نیشانەدەدات، ئەگەر خوا نەبیته یاوەر و فریادپرەسمان ئەوا هاوارکردن بیھودیە، بی وەکالەتی خوای گەورە وزە و توانای مرووف هیچی بۆ ناکریت، بەھیزی بازوو نییە، فەرھاد ئەگەر بەقەد پۆستەمیش ھیز و توانای ھەبوايە ھیشتا دەستی بە شیرین نەدەگەیشت مادام ویست و پشتیوانی خوای لەگەڵدا نییە. (شاعیر دەیەویت تیمان بگەین، کە ئەگەر دەلی: "تا خوا نەیدا زۆری بازوو بەکار نایە"، مانای وانییە تۆ هیچ نەکەیی خوا دەیدات، نەخیر ئەشی تۆ زۆر تەقەلا بدەیی و ھەموو ھیزی خۆت بۆ بەدیھینانی ئاوات بخیته کار ئەوسا چاوەروانی بەزەیی خوا بی، کە بە ئاوات بگەین، واتە دەبی کارکەرێک ھەبی تا کار و کردەوی بیته بەرچاو، ئەگەر هیچ ئاسنگەرێک نەبیته کە ئاسن بوکتی و بیکاتە ئامراز تەنیا کۆرەیی ئاسنگەر چی پی دەکرێ؟) (جەزیری، دیوان، ۱۵۹)، لێرەدا مەلای جەزیری شیوازی تەوہککول پوونەدەکاتەوہ، کە نابیت تەوہککول بەخوا مرووف لە ھەول و کۆشش بخات، بەلکو ئەمە دەچیتە بابی بەھەلە تەفسیرکردنی چەمکی تەوہککول. ھەر وەکو دەلیت:

مومکینەک دی ھەبتن داکوو تەلەب حاسل ب

سەید و نچیر کو نەبیت توولەیی سەییاد چ کت؟

هەر گل سهنگ دبتن زير ب ته دبيري چهكيم

قابيلييهت كو نه بت حيكمه تي ئوستاد چ كت؟

جه زيري، ديوان، ۱۵۹ - ۱۶۰

ليزه دا مه لاي جه زيري دهيه ويته ئه وه مان پي بلهت، كه راسته مروفت دهبيت ته وه ككولي به خوا هه بيت، به لام بو ته حقيق بووني ئه م ته وه ككوله پيويستي به هوكاره كان ههيه، بو نمونه زانايي و حيكمه تبي ماموستا و كه رهسته و ماده كانى تر. ههروه ها ته سلیمکردنى ئيراده به خوا و پشتبهستن پي دواي چهند ههنگاو ك ديت، بويه ليزه دا مه لاي جه زيري باس له ههنگاو دهكانى ته وه ككول دهكات، به وهى دهبيت مروفت خواي خوي بناسيت و ئوميد و ته وككولي هه به و بيت، به بي پشتيواني خوا مروفت له ههچ كار كدا سهركه وتن به دهستناهيتهت، دهبيت باوه ره كه ههبيت و خوشي به شيوازي جوړاو جوړ هه ولبدات و ئينجا په نا به خوا بگريته. هه ره وهكو خواي گه وره دهفه رمويته: (وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ) (سوره تي ئالي عيمران، ئايه تي، ۱۵۹). له م چهند دي ره شياعرانه دا مه لاي جه زيري دهيه ويته به چهند وينه يه كي شيعري قوناغ و شيوازي ته وه ككول و مه قامي ته وككومان بو بخاته روو، ئه و مه قامي ساليك خوشه ويستي خوا و يارمه تبي خواي تيدا به دهستدنيته. ئه گه ر خواش خوشه ويست و ياوه رت بيت ئه و پشتيوان و وه كيليشه، به مهش دهبيت دلنايي و ئاسايشي موته له ق له دلي ساليكدا ههبيت.

سنييه م: مه قامي ترس و ئوميد (خوف و رجاء)

مه قامي ترس و ره جا دوو مه قامن هاوكات به سه ريه كه ون و له رووي پله به ندييه وه به سه ر يه كه ون، ئه م دوو مه قامه ته واو كه ري يه كترن و هاوسه نكي بو حال و دونيا بيني و ژياني سو فيگه ري دروست ده كه ن و

بەردەوامى بە رۆيشتنى ساليك دەدەن لە ڤيگەى خودادا، مەقامى ترس خۆى لە ترس لە خوا دەبينتەوه لە بەرانبەريشدا مەقامى ئوميد خۆى لە هيوابوون بە بەزەيى خوا دەبينتەوه. بۆيە مەقامى ڤەجا دواى مەقامى ترس ديت و حيكمتى خوا لە وهدايه، كه ترس و ڤەجاي خستووته دلى ساليكهوه تا بە تيكەلبوونى هەردووکیان جۆره میانپهويیهك پهيدا ببي و میزاجی باوهڤی راست و ڤهوان بیت، چونكه ئەگەر كيشی ترسی مرووف و ڤەجایهكهى بكیشريت و یهكسان بیت ئەوا هاوسەنگی دروست دەبیت. (شوان، ۲۰۱۰، ل ۱۶۲). دیاره ئەم دوو مەقامەش لە ناو سیفاتی خواى گەورهوه سەرچاوهى گرتووه، چونكه خواى گەوره كه لە لایهك ودود و ڤهحمان و ڤهحیمه، لە هه مان كاتدا جهبار و قههار و قادريشه، (دل لە رۆيشتنى بهرهو خوا وهك بالندهیهك وایه، خۆشه‌ویستی بریتیه له سهرى بالندهكه، ترس و ڤەجا بریتین له دوو بالهكهى هەر كات سەر و هەردوو بالهكهى سەلامەت بن ئەوا بالندهكه به باشى دەتوانیت بفریت، هەر كات سهرى لیكراهیهوه دهمریت، هەر بهو جۆره ئەگەر بالهكانى لەدهستدا ڤووبه‌ڤووی ڤاوچیى دپنده دەبیتەوه، به‌لام پیشین پینان باشبووه بالی ترس به‌هیزتر بیت له بالی ڤەجا، له كاتی دەرچوون له دونیا بالی ڤەجا به‌هیزتر بیت له ترس) (ئین قهیمی جهوزی، ۲۰۱۵، ل ۴۳۳) ئیتر ساليك هه‌میشه به‌هۆى ئەم توانا و سیفه‌تانهى خواى گەوره له مەقامى ترس و ئومیددا ده‌ژيیت.

۱. مەقامى ترس بریتیه له هۆشیاریی دل و بەردەوام لە به‌رچاوبوونی ئەو ناو و سیفه‌تانهى خواى گەوره، كه ئاماژه به سزا و لی پینیهوه ده‌كات، ئەم هۆشیاره، كاروكردهوه و ئاخاوتنى ساليك كووترول ده‌كات، له هەر هه‌نگاوێك و ئاخاوتنێكدا ساليك ڤه‌چاوى ئەو ترسه ده‌كات له خواى گەوره، ئەگەر ساليك كه‌وته ناو مەقامى ترس له خواوه، ئەوا نابیت له هیچ شتيكى تر بترسیت، چونكه ترسان له غه‌يرى

خوا ئه‌وا جارێکی تر سالیکی له مه‌قامی ترس دوور ده‌کاته‌وه، به‌مه‌ش له خوا دوور ده‌که‌وێته‌وه، مرقوف تا له خوا بترسێت له مه‌قامی قه‌ریب نزیک ده‌بێته‌وه، واته له خوا نزیکتر ده‌بێته‌وه، ئیبن قه‌یمی جه‌وزی ده‌لێت: ترس له به‌رزترین مه‌قامه‌کانی ڕێگه‌ی سالیکه به‌سودترینیانه بۆ دڵ، ترس شله‌ژان و جووله‌ی دله له یادکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی لێی ده‌ترسێت، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی به چه‌ند جووره ترسیک کردووه وه‌ک: "ترسی پیشبینی، ترسی شله‌ژان، ترسی هه‌ستکردن و له‌رزین، ترسی به‌مه‌زن زانین، ترسی ستایشکراو"، هه‌ریه‌که له‌م ترسانه پێناسه‌ی خۆی هه‌یه و له‌سه‌ر به‌نده فهرزی کردووه. (ئیبن قه‌یمی جه‌وزی، ل ۳۲۹- ۳۳۵). سالیکی پێویسته له هه‌موو کات و دۆخ و شوێنێکدا ئه‌و ترسانه‌ی له دڵدا بێت، چونکه ئه‌نجامی به‌رده‌وامی ترس و بوونی ئه‌و ترسانه ده‌رگای مه‌قامی تر به ڕووی سالیکی ده‌کاته‌وه.

مه‌لای جه‌زیری به‌ر له هه‌موو شتیکی وه‌ک موسوڵمانیک، که باوه‌ری به سزای خوای گه‌وره هه‌یه ده‌بینین ترسی سزا، که پله‌ی یه‌که‌می ترسه له دڵدا هه‌یه، دواتر سالیکانه ترسی خوا له دڵدا بوونی هه‌یه، هه‌ر ته‌نیا له‌به‌ر هۆکاری سزادان نا به‌لکو له‌به‌ر خودی خوا و عه‌شقی خوا ئه‌و ترسه له دڵدا بوونی هه‌یه، که ترسیکی عیرفانییه و سه‌رچاوه‌که‌ی له عه‌شق و خۆشه‌ویستییه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرێت، دڵ و ده‌روونی عاشق پڕیه‌تی له هه‌ست و حاله‌تی هاودژ بۆ نمونه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ترس و دله‌راوکی هه‌یه هاوکات خۆشه‌ویستی و ئومیدیشی هه‌یه، له شیعره‌کانی مه‌لای جه‌زیری هاوکاتی ئه‌و خۆشه‌ویستییه قوله‌ی هه‌یه‌تی ئه‌و ترس و غه‌م و دله‌راوکییه‌ش به‌دی ده‌کرێت، بۆ نمونه مه‌لای جه‌زیری ده‌لێت:

دقی تاقی، دقی خانی مه عیش و ئه‌یمه‌نی کانی

که‌سه‌ی ده‌ست ده‌ت ژ ده‌ورانی نیهاله‌ک قی گولستان

در آغوش چو می ارد که از دل جانش بسپارد

"جَرس فریاد می دارد که بربندید محمل ها"

جهزیری، دیوان، ل ۳

لیردها مه لای جهزیری باس له وه دهکات، که له م دونیایه کاتییه دا، ژیانیکی بیترس و بیم دهست ناکه ویت، عاشق و پیوانی ریگه هه رچهند هه ولبدن بۆ دوورکه وتنه وه له و ترس و بیمه و دهستیان به خوشی و دلنایی و تازه نه مامیک بگات و ئوقره بگرن، که چی کت و پر جاپی مهرگ لیده دات و دهلیت واده ی مردنتانه و ههستن بارگهی ژیاننتان بیچینه وه، دیاره دوی مهرگیش جیهانی به رزه خ و پوژی لیپیچینه وه دیته پیتشه وه، ترسی گهره ی ئیمانداریش له و پوژه له بهر ئه و سزایه یه، که خوی گهره له قورئاندا له چهن دین سورته و ئایه تدا ئاماژه ی پی کردووه. کاتیک مه لای جهزیری باسی مهرگ و بارگه پیچانه وه دهکات، له روانگهی ئاینه وه مهرگ دهروازه یه بۆ جیهانیکی تر، بی پوژی دوی و دوور له و لیپیچینه وه و سزایه شتیکی بۆ نامینیتته وه، بۆیه مروف کاتیک دهمریت ته نیا بارگهی کرده وه کانی خوی له گه ل خوی دهبات، ئه وه دهبیته هوی سزا یان پزگار بوونی له پوژی دوی. ههروه ها مه لای جهزیری له دیریکی تر دا باس له مه نزیله ی ترس له خوا دهکات، کاتیک دهلیت:

تورکی خونریز و خوماری مه ب یه ک غه مزیه کی

زوه دی چل ساله ل من زیر و زه بهر کر ژ ئه ساس

جهزیری، دیوان، ل ۳۱۵

مه لای جهزیری له م دیره شیعره دا ئه وه مان پی دهلیت، که سالیک نابیت هه ر ته نیا پی وایت هه میشه یار، که خودایه له باری به زهیدایه،

چونکه خوا له گهل ئه و دلوثانی و به زهییەش تورپیی و قههریشی له لایه، له وانهیه هه موو ژیانته له خواپه رستی بهر ئی بکهی به لام دواچار بهر تورپیی خوی گه وره بکهویت، ئه و خوییهی، که بۆ پیغه مبه ر "لوت" به خشنده و به به زهییە به لام له هه مان کاتدا بۆ گه له کهی قه هاره و تورپیی خوی به سه ردا باراندن. (جهزیری، دیوان، ۳۱۶). ئیتر لای مه لای جهزیری ئه م ترسه و جوړه کانی تری ترس، که له عه شق و خو شه ویستی یاره که یه وه، که خوییه سه رچاوه ده گریت بوونیکی به رده وامی هیه، له دلی مه لای جهزیری، که له شیعه رکانیدا به رجه سته کراوه، به جوړیک ئه م ترسه قوولبوو ته وه و دوخ و مه قامی ترسی به که سایه تی سالیکی مه لای جهزیری به خشیوه. له هه مان کاتدا له گهل بوونی ئه م ترسه مه لای جهزیری غه رقی هیوا و ئومیدیشه به به زهیی و میهره بانی خوی گه وره، لیتره شه وه مه قامی ره جا دیته پی شه وه.

۲. مه قامی ره جا ئه و مه قامیه، که خوی له تکاو ئومید به به زهیی و به خشندهیی خوی گه وره ده بینیته وه، وهک پلیکانه یهک راسته وخو دوی مه قام و پلیکانه ی ترس دیت، ئه ویش ئه وهیه به نده سه ره رای ئه و ترسه ی هیه تی له خوی گه وره، ده بیته باوه ری به به زهیی و به خشندهیی خوی گه وره هه بیته. به جوړیک، که ده بیته باوه ری یه قینی به وه هه بیته، که وا به زهیی و به خشندهیی خوی گه وره نه جاتی ده دات له هه ردوو دونیادا، نهک کار و کرده وه کانی خوی. مه قامی ره جا پووناکی و هیوا و گه شبینی ده خاته دلی سالیکه وه ریگه به وه نادات، که به شیوه یه کی نه رینی ترس زالیته و به نده دوو چاری بی هیوایی و ره شبینی بکات و ده سته رداري هه ول و کو ششه کانی بیته، چونکه به پیی ئایه ته کانی قورئان و فه رمووده کانی پیغه مبه ر دروودی خوی له سه ر بیته سوژ و به زهیی و میهره بانی خوی گه وره هیته زوره هه موو شتیکی داپوشیوه، ئیتر سالیکی له سه ر ئه وه هیوا هه لده چنیته، ده یه ویت به جوړیک بزیت و

بجولیتەو، که شایستهی ئەم سۆز و میهرەبانەییەى خوا بیّت و ئەو
پەرحمەتە ئەویش بگریتەو.

سوودی مەقامی پەجا لە پێگەى سۆفیگەریدا ئەوەیە، که گەرمیی
ترس دادەبەزینى و بەرەو گومانی چاکى دەبات و پەيوەندى بە خواو
بەهیز دەکات. پەجا کراوەتە سى بەشەو: یەكەم، دەبیته هوى
کۆششکردن لە لای سۆفى و ئومیدی بە لیبوردن بەهیز دەکات. دووهم،
دەبیته هوى وازهینان لە چێژى نەفس و پابەند بوون بە شەریعت.
سییەمیش، پەجای گەیشتن بە حەق (شوان، ل ۱۶۳). ئەو مەقامە لە
سالیکی هۆکاریکە بۆ نزیک خستنه‌وه‌ی بەنده لە خوای گەورە و هیزی
بەردەوامبوون بە سالیکی دەدات بەو‌ه‌ی دەرگای مەقامی تری لەسەر والا
دەکات.

مەقامی پەجا لە کەسایەتیی سالیکی ئاسای مەلای جەزیری شوینیکی
زۆری داگیر کردووە بۆیە زۆر بە فراوانی لە دەقە شیعرەکانیدا پەنگی
داوەتەو، مەلای جەزیری ئەو عەشقه قولەى خو‌ی لەسەر ئومید و
هیوابوون بە خوای گەورە بیناکردووە، پنیوایە بەزەیی و میهرەبانیی خوا
خۆپاگری و هیزی بەردەوامبوونی لەو عەشقه پێدەبەخشیت و هەر ئەو
میهرەبانیه‌شه بە ئامانج و مەقامی وەسل‌ی دەگەیه‌نیت، هەروەك لەم
نموونانەى خوارەو ئەو راستیه‌مان بۆ دەرەكەو‌یت، كاتێك دەلیت:

غەرقى دەریایى گوناھین تەشنەیی لوتفا حەقین

رەحمەتى ئاموزگار و شەفقه‌ی غەففار بەس

مەلای جەزیری دیوان، ل ۳۲۱

لیرهدا مه لای جه زیری خوی ئه وهی خستوتته پروو، که له ده ریای
 گونا و تاوانی خوی نفووم بووه و له ده ست تاوان و خراپه کانی خوی
 بیتومید بووه و ده لیت پیوستیم به دلنه وایی خوی گه وره هیه بو
 پژگار بوون له م غه رقبوونه، بو ئه مه ش ره حم و غه فاری خودا به سه بو
 من، مه لای جه زیری له م مه قامه دا دهیه ویت بیتومیدی خوی له هه ول و
 کوشش و گونا هه کانی خوی ده بریت، له هه مان کاتدا ئومید به سوز و
 به زهیی و میهره بانی خوا له دلیدا زیندوو ده کاته وه و دهیه ویت له و
 ده روزه وه ئامانجی سو فیه گه ریانه ی خوی بیتکت. له دیریکی تر دا ده لیت:

"کل یوم هو فی شأن" نه بی غافلێ ژێ

هه ر په یاپه ی ژ شئونان دکرت فه یز و مه ده د

مه لای جه زیری دیوان، ل ۲۵۴

مه لای جه زیری دهیه ویت ئه وه به خوده سالی که که ی بلیت: که
 پیوسته ته نیا ئومیدت به به زهییی خوا هه بیت هه رچیت ده ویت له خوا
 داوایبکه، چونکه هه ر ئه و شایسته یه و هاریکاری به نده کانه و خاوه نی
 توانا و به زهییی بیتپانه وهیه، هه رچی له ئاسمان و زه ویدا هیه تکا له خوا
 ده کات بو پیوستیه کانیان، خوا هه موو پروژی له ئه نجامدانی کار دایه.
 بویه تکا له خوا ده کات، که هه ر چو نیک بیت شایسته ی ده رگای سوز و
 میهره بانی خوی گه وره بیت، هه روه ک ده لیت:

کو توولن ئاستانی دوور نه کی ئیدی ژ ده رگاهێ

ژ با خوی ئی ره جوو نا کین د با بی لوتف و ره حمیدا

مه لای جه زیری دیوان، ل ۶۹

لیردا مه لای جه زیری داوای ئه وه له خوای گه وره دهکات و لئی دهپارێته وه، که هه رگیز له بهر ده رگای خۆی دووری نه خاته وه ئه و پله یه ی پی ببه خشیت، که شایسته ی سۆز و لوتفی خوا بیّت، ئه گه ر نا به نده هه رگیز دوور له میهره بان ی و په حمه تی خوا به ئاواتی ناگات. لیردا مه لای جه زیری ده یه ویت ئه و باوه ره ئاین ی و سۆفیگه رییه مان پی بلّیت، که خوا به خششه کانی خۆی له به رانه به ر خوا په رستی و هیچ شتیک به به نده کانی نادات، ته نیا ئه گه ر به زه یی به که سیکدا هاته وه، ئه و ده رگای به زه یی و خیری خۆی له سه ر ده کاته وه. (مه لای جه زیری دیوان، ل ۷۰). ئیتر مه لای جه زیری له زۆر شوینی تر دا زۆر به قوولی و عاریفانه به و مه قامه پروو ده چیت، به وه ی له عه شقدا عاشق خۆشه و یسته که ی به لاوه پیروژه سه رچاوه ی بوون و مانیه تی، بۆیه یار به هه موو شته کانییه وه به خۆشی و ناخۆشییه کانییه وه هه ر مایه ی خیر و په حمه ته بو عاشق، ئیتر یاری مه لای جه زیری که خوایه سه رچاوه ی به زه یی و خیره، ته نانه ت ناخۆشی و غه م و ئازاره کانییش، که لای خواوه دین هه ر به زه یی و په حمه تن، به زه یی و په حمه ته کهش له وه دایه که ده بیته هوی به رزکردنه وه ی پله و پایه ی عاشق که مه لای جه زیریه لای خوای گه وره.

چواره م: مه قامی دادگایی خود "محاسبه"

مه قامی موحاسبه به بریتیه له خۆدادگاییکردن و سه رزه نشتکردنی خود، که لیردا به نده نه فسی لۆمه که ری به سه ردا زال ده بیّت، به پشتبسته تن به و نه فسه سالیکی خۆی سه رزه نشت دهکات له و کاروکرده وه خراپانه ی، که له ژياندا ئه نجامیداون، هه ولّی ئه وه ده دات خۆی له خراپییه کانی خۆی هۆشیار بکاته وه، هۆشیارییه ک که جاریکی تر به نده نه گه رینّیه ته وه سه ر هه مان تاوان، (سه ره تای ئه م مه قامه ش به به راوردکاری ده ستپیده کات، به راوردکردن له نیوان به خشش و

نیعمه ته کانی خوای گه وره له گه ل سهرپیچی و تاوانه کانی خوټ، بهمه جیاوازی شته کانت بو درده که ویت و خوټ دهناسی و ده بیته هوۍ هوشیارکردنه وهی بنده، به ره و ازهینانی ده بات له گونا و تاوان و گه رانه وه بو لای خوا (ئیبین قهیمی جهوزی، ل ۱۹۰). ئەم مه قامهش له وه وه سهرچاوهی ده گریت، که خوای گه وره حسیبه، بویه سالیکی پیش نه وهی بگاته دادگای خوا، ده بیته خوۍ دادگایی بکات، ئەم دادگاییهش یارمه تی سالیکی ده بات و له دادگای خوا پرزگاری ده کات، ههروه ها ده بیته هوۍ پهروه درده کردنی نه فسی لومه کهر و له ناو بردنی نه فسی دونیایی. واته مه قامی مو حاسه به بریتییه له لومه کردن و سهرزه نشترکردنی نه فس و پیداوونه وه به کار و کردار و گو فتاره کانی ژیان ی پوژانه و لیکجیا کردنه وهی کاری باش و خراب ده ستنیشا نکردنی هه له و سهرپیچییه کان و خو ئازاردان و دربرپینی په شیمانی له وهی نه نجامیدا وه، له هه له و تاوانه کان سهرزه نشی نه فس ده کات، به وهی که "النفس الامارة بالسوء" ه و زال بو وه به سهریدا، بهم مه قامه سالیکی ئەم نه فسه خراپه یه له ناو ده بات و نه فسی لومه کهر و دلنیا یی "النفس اللوامة و النفس المطمئنة" له بهری داده نیت.

ئەم مه قام و دادگاییه خودییه له شیعره کانی مه لای جه زیریدا تیینی ده کهین، که تییدا پرو ده کاته خوده سالیکه کهی و گله یی نه وهی لی ده کات، که نه یوانیوه له ژیر کونترولی نه فسی خراپه کار در بچیت و تا ئیستاش هه ز و ئاره زووی دونیایی له دلیدا په نگ ده خواته وه، ئیتیر بهم نه فسه هه رگیز ناتوانیت له ریگه ی سالیکاندا در یژه به رو یشتن بدات، بویه مه لای جه زیری دلی خوۍ دادگایی ده کات، که دلی وه ک بنکه و مه لبه ندی نه فسه کانی دانا وه، که تییدا هه ر "النفس الامارة بالسوء" زاله و نه یوانیوه پر بیت له عه شقی ئیلا هی. بهمهش نووری یه قین هه رگیز بهم دله ناگات که له نه وینی کهم بیت. هه ر وه کو ده لیت:

دئی ل قهلبی مه چ دعت لامیعه یا ئیسلامی

کو ل جانئ مه خهف بهستییه زوننارئ حودووس

پهنگ و ژهنگی ههدهسی نهقشی حودووسی مه د دل

بده بهر رهندهشی عیشقی ئهوه قهسسرائی حودووس

مه لای جهزیری دیوان، ل ۱۹۳

لیره دا مه لای جهزیری خوئی موحاسه به دهکات و دلی خوئی
سه رهنهشت دهکات و بهوهی دیوی دهره وه و دیوی ناوه وهی وهک
یه کنین، دهلیت ئیمه که به پوالهت موسلمانین و له ژیره وهش زونناری
گاورانمان بهستوه، ئیتر بهم حاله وه چۆن به نووری ئهم ئاینه پرووناک
دهبینه وه، مه بهستی مه لای جهزیری ئه وهیه، که راسته له پوخساری
دهره وه دا باوه پرمان هینا وه، به لام زونناری ههوا و هه وهسی دونیا له
پشتمان ئالاه ئیمه دهستبهرداری چیژی ئهم دونیا به نه بووین، بویه نوور
ناگاته که سیک که نه فسی "فرمان به خراپه ی" زالبوه به سه ریدا، مه لای
جهزیری خوئی موحاسه به دهکات و دهلیت دل به هوئی گرنگیدانی به
پوودا وهکانی دنیا تاریکبوه و ژهنگی ههلهینا وه، بۆ چاره سه ری ئه وه
پنویسته دلت به عهشق بسپیریت، چونکه دل له ناو عهشق و ریگه ی
عه شقدا پاک و خاوین ده بیته وه. بویه موحاسه به ی دلی دهکات تا نقوومی
خوشه ویستی بیت چونکه بی خوشه ویستی خوا هیچ ناکریت. هه ر وهکو
دهلیت:

جهزبه و سهیرا سلوکی بی مهحه ببهت نابتن

جههدهیا بی عیشق و حوب چهندی کوکربی فایده بوو

مه‌لای جزیری، دیوانا، ل ۲۹۶

لیره‌دا مه‌لای جه‌زیری سالیکیه‌تی خوی سهرزه‌نشت ده‌کات به‌وه‌ی
واز له‌ دنیا بیتی و له‌ خوشه‌ویستی خوادا بتویته‌وه، دیاره‌ هیشتا
مه‌لای جه‌زیری پینوایه‌ عه‌شقه‌که‌ی له‌ سهره‌تادایه‌ و په‌یوه‌ندی به‌ جیهانی
ماده‌وه‌ نه‌براه‌ و خوی ده‌پرسی چون‌ ده‌بیت نووری ئیسلام و رینوینی
محمه‌دی بگاته‌ دل‌ ئیمه‌، که‌ هیشتا خوشه‌ویستی دنیای تیدایه‌ و خلّت
و خاری دنیا و ریا‌بازیمان له‌ دل‌ خوما‌ه‌شارداوه‌. (شوان، ۲۰۱۲،
ل ۱۸۹). لای مه‌لای جه‌زیری عه‌شق ئه‌و ریگه‌ پیروزه‌یه‌، که‌ سالیکی به‌
ئامانجه‌ سو‌فیگه‌رییه‌که‌ی خوی ده‌گه‌یه‌نیت، بویه‌ خوده‌ سالیکیه‌که‌ی خوی
له‌سهر عاشق نه‌بوون و که‌می خوشه‌ویستی محاسه‌به‌ ده‌کات، چونکه‌
پینوایه‌ بی‌ عه‌شق سالیکی له‌ رو‌یشتن ده‌که‌ویت. ههر وه‌کو ده‌لّیت:

دا "مه‌لا" هوشیار بی‌ لی‌ پور که‌سان

سینه‌ پور لیدانه‌ سەنگ و به‌ر عه‌به‌س

مه‌لای جه‌زیری، دیوان: ۱۷۷

مه‌لای جه‌زیری لیره‌دا خودی سالیکه‌که‌ی خوی هوشیار ده‌کاته‌وه،
که‌ ههرگیز به‌بی‌ یار به‌ ریگه‌ی عه‌شقدانه‌پوات، چونکه‌ بی‌ عه‌شقی یار
هیز و وزه‌ی رو‌یشتنی نابیت و ناتوانی تا‌ کوتایی ریگه‌که‌ ببری‌ت
ههرچه‌نده‌ کوشش بکات ئه‌وا دوا‌جار ههر خوی زهره‌رمه‌ند ده‌بیت، بویه‌
بانگی خودی خوی ده‌کات واته‌ خوده‌ سالیکه‌که‌ی پی‌ ده‌لّیت هوشیار به‌
زور که‌س له‌و ریگه‌یه‌دا هه‌ول و کوششیان کرد و خویان ئازاردا به‌لام
کوششه‌که‌یان به‌ فیرو‌چوو، بویه‌ ئاگاداره‌ سالیکی ده‌بیت ته‌نیا چاوی له‌وه
بیت‌ خوا بیخاته‌ ژیر به‌زه‌یی و ره‌حمه‌تی خوی.

پینجه‌م: مه‌قامی به تاک و ته‌نیا زانینی خوا "توحید"

مه‌قامی ته‌وحید، بریتییه له ناسینی خوا له چوارچیوهی ناو و سیفه‌تی تاک و ته‌نهای خوا، یاخود ناسینی خودایه له روانگهی تیگه‌یشتنی سالیکی له ده‌سته‌واژه‌ی "لا اله الا الله" وه، که ئه‌مه‌ش ده‌سته‌واژه‌یه‌که تیگه‌یشتن لئی سالیکی به مه‌قامی ته‌وحید ده‌گه‌یه‌نیت و هه‌زاران واتا و لیکدانه‌وه‌ی جو‌راو‌جو‌ری هه‌یه، ده‌بیت سالیکی به به‌شیکی زۆری ئه‌م واتا و لیکدانه‌وانه بگات، باوه‌ری یه‌قینی خۆی له‌سه‌ر دامه‌زینیت، به‌هۆیه‌وه شیرک و کوفر و گومان و پیسی و خراپه‌کانی تر له‌ناو دایدا راده‌مالیت. ته‌وحید له روانگهی ئیسلامه‌وه بریتییه له خواناسین، واته ئه‌و که‌سه‌ی شیاوی په‌رستشه و ده‌بیت کرنۆشی بۆ ببردیت و به‌دییه‌ری گیاندار و بیگیانه‌کانه، که‌واته مه‌قامی ته‌وحید داننانه به خالیقیه‌تی خوی گه‌وره، که به تاک و ته‌نیا به‌دییه‌نه‌ر و هه‌لسورپینه‌ری ئه‌م گه‌ردوونه‌یه، خاوه‌نی هه‌موو جیهانه‌کانه و هاوبه‌شی نییه و هیچ شتیک له وینه‌ی ئه‌و نییه و نابیت و بی وینه و بی نمونه‌یه. (نه‌قشه‌به‌ندی، ل ۲۷۶-۲۷۸)

له‌م مه‌قامه‌دا سالیکی ته‌واو ته‌سلیمی یه‌کتایی خودا و بنه‌ماکانی یه‌کتاپه‌رستی و به تاک‌زانینی خودای گه‌وره ده‌بیت له هه‌موو پووێکه‌وه، دلی سالیکی له‌و مه‌قامه‌دا نقوومی وشه‌ی ئه‌حه‌د ده‌بیت و بۆ هه‌موو شتیک بۆ ئه‌و زاته ده‌گه‌رپته‌وه، واته له‌م مه‌قامه‌دا (نابی له دلی رپیواردا جگه له خوا هیچی دی هه‌بیت، پوکنه‌کانی یه‌کیتی هه‌فتن: جودا کردنه‌وه‌ی قیده‌م له تازه په‌یدابوو، پاک‌کردنه‌وه‌ی قیده‌م له زانینی په‌یدابوو‌ه‌که‌ی، وازه‌ینان له یه‌کسانی نیوان سیفه‌ته‌کان، لابرندی هۆکار له خوايه‌تی، به گه‌وره زانینی هه‌ق له‌وه‌ی که په‌یدابوو توانای گو‌رپینی به‌سه‌ردا هه‌بی، بیگه‌ردکردنی ته‌میز و رامان، پاکه بۆ کردنی له پیوان) (شوان، ۲۰۱۰، ل ۸۵). مه‌قامی به‌تاک‌زانینی خوا له دلی مه‌لای جه‌زیریدا بوونیکی گه‌وره‌ی

ههیه، له لیکدانه وهی چه مکی "ئه حدیهت و وه حدانیه تی خودا" دا مه لای جه زیری چه ندین به لگه و ته فسیری فه لسه فی و عیرفانی پیشکesh دهکات، که ئه مهش له شیعره کاندای به ئاشکرا خراوه ته پروو، بیرکردنه وهی به تاکزانی خواله دلی ئه و سالیکییهی، که مه لای جه زیری له شیعره کاندای وینایکردوو، گه یشته و ته مه قامی ته وحیده وه، ههروهک له م پارچه شیعره دهبینین، که مه لای جه زیری ده لیت:

سیرری وه حدهت ژ ئه زهل گرتیه هتتا ب ئه به د

واحید و فره ده ب زاتی خوه وی نین چو عه ده د

تا ده گاته دوا دیر

گفت و گوی مه عریفه تی چه ندی مه لا پهیدا کی

گه وهه را مه عریفه تی ناگیه تی کهس ب خیره د

مه لای جه زیری، دیوان، ل ۲۵۶-۲۵۱

له م پارچه شیعره دای مه لای جه زیری وه حدانیه تی خودا ده خاته پروو له هه موو پرویه که وه ئه وه مان نیشاندهدات، که خوا تاک و ته نیایه و بیته اه وه، خاوه نی ناوه به رزه کان و سیفه ته بالا کانه، که تاک و ته نیاییه، تاک له به پیره بردندا، له هه لسه و پاندنی کاروباری بهنده کان و هه موو جیهانه کان، له زانی نیه نییه کان، له به خشش و میهره بانی و له به خشینی رزق و پوزیدا، له وه لامدانه وهی داواکارییه کان و به هاناوه چوونی بهنده کان و له بوونی زانیاری و له هیژ و توانادا له هه موو شتیکدا تاکه و هاوه لی نییه، هه ره هه بووه و هه ره ده شمیتیت. لای خوا کات نییه تاکایه تی خوا له ده ره وهی زه مه ندایه له رابردوو له ئیستا و داهاتوودایه هه ره

هه‌بووه. ئیتر خودا له هه‌موو شتی‌کدا هه‌ر تاک و ته‌نیا‌یه ئه‌مانه دوو سیفه‌تی خودان له هیچ بوونه‌وه‌ریکی تر به‌دی نا‌کرین چونکه هه‌رچی هه‌یه مه‌خلووقی ئه‌و ئه‌حه‌ده‌یه. بۆیه هی‌ز و توانا و زانیاری خوا بی‌سنووره و له توانای مرقدا نییه له گه‌وره‌یی و تاکایه‌تی ئه‌م خودایه تی‌گات، بۆیه هه‌رچه‌نده هه‌لیسه‌نگینی و لی‌کی‌ده‌یه‌وه و به‌دوای زانیاری‌یه‌وه بیت بۆ زانی‌نی نه‌ینیه‌کانی تاکایه‌تی ئه‌م خودایه، سه‌رنج‌ام هیچ ده‌ست نا‌که‌و‌یت، چونکه عه‌قل و زانیاری مرقف خوی به‌خش‌ش‌یکه خوا به مرقفی به‌خشیوه، که پ‌ی‌ژه‌یه‌کی زۆر که‌مه بۆیه عه‌قل نا‌توانی که‌شفی ئه‌م نه‌ینیه‌ی وه‌حده‌تی خوای گه‌وره و ده‌سته‌واژه‌ی "لا اله الا الله" بکات. هه‌ر وه‌کو ده‌لیت:

تو ژ نوسخه‌یی ته‌وحیدی مه‌خوون ئایه‌تی نه‌فی

بی ئاله‌تی ئیسه‌باتی کو ئیلا‌یم ئه‌ز

مه‌لای جه‌زیری دیوان، ل ۲۹۱

ئه‌و که‌سه‌ی با‌سی ته‌وحید و تاکایه‌تی خوا ده‌کات و ده‌لیت: "لا اله الا الله"، ده‌بی ئه‌وه بزانی‌ت، ئه‌وه مانایه‌کی زۆر قوول و فراوانی هه‌یه، هه‌رچه‌نده لی‌کی‌ده‌یه‌وه ته‌فسیری ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه ته‌واو نا‌بی‌ت، ئه‌وه مانای ئه‌وه‌یه جگه له خوا هیچ شتی‌کی تر شایسته‌ی په‌رستن نییه، جگه له‌خوا که‌س خالق نییه که‌س په‌زاق نییه، ته‌نیا خوا ژیان و مردنی به‌ده‌سته، ته‌نیا خوا نه‌ینیه‌کان ده‌زانی‌ت، هه‌ر ئه‌و خاوه‌نی هی‌ز و توانای بی‌پ‌رانه‌وه‌یه ئیتر "اسما والحسنی" هه‌ر هی‌ خوا‌یه و له هه‌موو که‌س به‌ دووره. ده‌بی‌ت هه‌میشه هه‌موو ئه‌م لی‌کدانه‌وانه بۆ "لا اله الا الله"، له هه‌مان ساتدا له دلی‌ی سالی‌ک ئاماده‌یی هه‌بی‌ت و بۆ یه‌ک چرکه‌ش یه‌ک لی‌کدانه‌وه ون نه‌بی‌ت، ئیتر سالی‌ک ده‌بی‌ت بزانی‌ت، که خالق مو‌تله‌ق خودایه و

بهديهنهري ههموو بوونيكي ماددي و مهعنهوييه له نهبوونهوه يان له خاليكي بچووكدا. هه ر وهكو دهليت:

حهرفي ژ يهك بوونه فهسل گه ر بيري وان ب ئهسل

حهرف دبت يهك خهتهك خهت كو نهما نوقته ما

وهحدهتي موتهق "مهلا" نووره د قهلبان جهلا

زوري د قى مهسئلي ئههلي دلان شوبههما

مهلاي جهزيري ديوان، ل ۳۱. ۳۲

ليردها مهلاي جهزيري باسي وهحدهت و تاوك و تهنيايي هيژ و دهستهلاتي خوي گهوره دهكات، بهوهي ئهه گهردوون و بوونهي له يهك خالهوه خولقاندووه، ئههه بوچوونيكي فهلسهفي و عيرفانييه لهسهه وهحدانيهتي خوي گهوره، كه له خاليكي ئهزهلييهوه هيل كيشراوه و لهو هيلهش پيت بهرههمهاتووه دواتر بو بوونهكاني تر، ئهههش بو خالق و وهحدهتي موتهق دهگهريتهوه، كه خوي گهورههيه، ئيتر مهلاي جهزيري بهو خوده ساليكهي خوي دهليت پيويسته باوهه بهو وهحدهته موتهقهي خوا بكهيت، چونكه ئهه ئيمان دهبيته نوور و دل و دهروونت پووناك دهكاتوه ژهنگي گومان و پيسي و خراپهكاري پاكدهكاتوه، ئهههش ههروا كاريكي سانا نيهه مهقاميكه زور له بهندهكاني خوا نهياتوانيوه پيبيگهه و له گومان خويان رزگار بكهه.

شهشهه: مهقامي پاككردنهوه و به تاك هيشتنهوه "تجريد و تفريد"

ئهه دوو مهقامه وهك دووانهيهكي بهدواييهكدهاتوون له ريگهي ساليكدا تهواوكهري يهكترين، چونكه له مهقامي تهجريددا ساليك دلي

خۆی له هه‌موو شتێک خاڵی ده‌کاته‌وه و به ته‌واوی دنیا له ده‌روونی داده‌مالێت، ئه‌م کاره‌ی سالیکیش له‌پێناو جێگه‌ کردنه‌وه‌ی نووری خوا ده‌کریت، ئه‌گه‌ر دڵ له خراپه و ئاره‌زوو خاڵیکرایه‌وه له قو‌ناعی ته‌جریدا، ئه‌وا نوور و خۆشه‌ویستی خوا زیاتر له دڵدا ده‌دره‌وشیته‌وه، ئه‌مه‌ش ده‌بیته مه‌قامی ته‌فرید.

دلی به‌نده هه‌م نوور و خۆشه‌ویستی خوای تێدایه هه‌م دنیا و ئاره‌زووه‌کان و هه‌م نه‌فسی خراپ، ئیتر له مه‌قامی ته‌جریدا سالیکی هه‌له‌سه‌تیت به خا‌وین‌کردنه‌وه و دامالینی دڵ و ده‌روون له هه‌ز و ئاره‌زووه‌کان و شته دنیا‌یه‌کان، که وه‌ک دووکه‌لیک له ناو دڵدا بلا‌وبووه‌ته‌وه و وه‌ک په‌رده‌یه‌کیش دلیان دا‌پۆشیوه و نووری خویان له دلی سالیکی کز کردووه، به‌م دامالینه نووری خوا دلی سالیکی پ‌ووناک ده‌کاته‌وه خوا ده‌بیته تاکه‌ شت له دلی سالیکیا بوونی هه‌ییت. هه‌روه‌ک چو‌ن ئازهلێک که‌ول ده‌کریت و پ‌سته‌که‌ی له‌به‌ر داده‌مالن و هه‌ناوه‌که‌شی خا‌وین ده‌که‌نه‌وه، ده‌بیته سالیکیش به‌م شیوه دلی خۆی وه‌ک ئازهلێک دابنیت و پ‌سته دنیا له دلی خۆی دامالیت و ناو دلیشی له ته‌مومژی گومان و کوفر و شرک پاکبکاته‌وه و ته‌نیا و ته‌نیا خودا له پ‌رۆسه‌ی ئه‌و خا‌وین‌کردنه‌وه و دامالینه به‌یالیته‌وه.

له مه‌قامی ته‌جریدا به‌نده خۆی دائه‌مالی له په‌رستنی هه‌موو شتی جگه‌ له خوا، دواتر له ته‌فریدا هه‌له‌سه‌ستی به دامه‌زراندنی په‌رستشی خوا، واته ته‌فرید قو‌ناعیکه سالیکی پاش ته‌جرید پ‌ی ده‌گات ئه‌گه‌ر پ‌ی‌ب‌واری ئه‌و پ‌یگه‌یه جیهان و هه‌رچی له‌م جیهانه‌دا جگه‌ له خوا له دڵ و ده‌روونی خۆی لا‌برد و تو‌ریدا، ئه‌وا ئه‌وه‌کاته ته‌نیا خودای به‌ تاک و ته‌نیا داناوه "افراد الواحد"، له‌م مه‌قامه‌دا ده‌بیته سالیکی هه‌ول بۆ دنیا نه‌دا و نابێ هه‌ول‌ب‌دات ببیته خا‌وه‌ن مال و مه‌قامی دینی یان دنیا‌یی، هیچ داخواری و

داواکارییهک له کهس نهکات، داخوازی و خاوهن بوون له دلی خوئی
دابمالیتهوه ههتا به هی خوای بزانی و لهو ږیگهیهشدا خهرجی بکهیت،
که خوا پپی خوشه، جاریکی تر له دلدا جیگیری نهکهیتهوه دل جیگهی
خوشهویستنی دونیا و قیامهت نییه، بهلکو ئهبیته له ههموو خواست و
داخوازییهک دای مالی، جگه له خوشهویستنی خوا و ږهزامهندی خوا
هیچی تری تیدا نههیلیدریت. (نهقشه بهندی، ل ۲۸۶-۲۸۳)

ئهم مهقامه، که بریتییه له دامالینی دل له ههموو شتیک جگه له خوا
و بهتاکزانیی خوا له ناو دلدا به ږههایی له لای مهلای جزیری بوونی
ههیه و له خوده سالیکهکهی ناو دهقه شیعیریهکانیدا ږهنگیداوهتهوه،
بهوهی بوونی شتهکان و جوانییه ماددییهکان له دلی مهلای جزیری
ئهرکیان گهشهسهندنو نووری خوایه و برهه به خوشهویستنی خوا
دهدهن، چونکه مهلای جزیری له ږووحیهتی دنیای مهجازی هیژ و
خالیقیهتی خوا دهبینیت. ههر وهکو دهلیت:

حوسن و جهمالی جانان نادیرتن تو پایان

ههرچی نهبت بیدایهت ئهسلا نههن نیهایهت

فهیزا عولوومی حکمهت جاما سهدهف کو گیرا

مه ژ دهستی موغبهچان دیت ب مهسحف و ب ئایهت

مهلای جزیری دیوان، ل ۱۶۴-۱۶۵

لهم شیعرهدا مهلای جزیری زور به قوولی ئهو مهقامهمان بو
دهردهخت، که له عهشقی مهجازی و جوانی ماددییهوه دهست پی دهکات،
ئهم مهجازی و جوانییهش تهنیا وهک هوکاریک بو گهیشتن به عهشقی

حه قیقی به کارده هیئت دواتر جوانیی شته کان و خوشه ویستی دنیایی
 بیمانا دهکات و له دلی خویدا داده مالیت، دهگه پیتته وه سهر خوشه ویستی
 خوی گه وره، مه لای جه زیری پییوایه که عه شقی کچیکی جوان بو ئه و
 پرووچه دهگه پیتته وه که خوا خه لقی کردووه، خوا له جوانیی ئه ودا به دی
 دهکهن، بویه ده لیت له هه موو شتیکی جواندا خودا و خالقیه تی خودا و
 نووری خودا به دی دهکهن، ته نانه له مه یخانه و له هه لپیشتنی شه راییش
 هه ر نوور و حکمه تی خوا به دی دهکهن، لیژدها مه لای جه زیری دهیه ویت
 جیهانی مادی و شته جوانه کان و عه شقی مه جازی بکاته هوکاریت بو
 هه ستردن و دیتی نوور و گه وره یی خوا، بویه هه رچی له م شتانه هه یه
 له زهین و دلی سالیکانه ی خوی داده مالیت و خو له و شتانه بی بهری
 دهکات. ته نیا خوا به هه موو ناو و سیفه ته کانی له دلی خویدا ده هیلیته وه.
 هه ر وه کو له شیعی "حوسنا موقه دده سدا" ده لیت:

حه یف د قهیدا خاک و گل بت عارفی چالاکي رووح

دل موجه رره د بت کو په رته و دت ژنورا پاکي رووح

تاده گاته دوا دیر

شه هسه وار ئیرۆ که مه ند ئاقیه تنه قهلبی "مه لی"

به ند ناکت غه ییری فیتراکا ته سه د فیتراکی رووح

جه زیری، دیوان، ل ۲۱۸- ۲۲۶

له م پارچه شیعه رده مه لای جه زیری باس له وه دهکات، که دلی سالیک
 پیویسته له پیسی و گومان و هه ز و ئاره زووی دنیایی و نه فسی
 خراپه کار دابمالد ریرت، چونکه نه فس و هه ز و ئاره زووه دنیاییه کان
 ده بنه کو و به ند له قاچی سالیک ده هالین و ریگهی پویشتنی پی ده گرن

و وهك قه تماغيك به سهر دل و دهر وونی دهنیشیت و ریگری دهكهن له گهیشتنی نووری خودا، چونكه موم ئه گهر خووی پیس بوو ئه واناگیرسیت و به مهش پرووناکیمان دهست ناکه ویت، بویه دلی سالیکیش پیویسته له خلّت و خاشاکی دنیا به ته وای پاک بکریته وه و نه فسی خراب له دهر وونی سالیك دابمالدریت بو ئه وهی نووری حق له و دلّه پهیدا بیت و بیتته چاوی حق و سالیك بگهینیتته "عین الیقین". دهرکردنی خووشی و شادی و هزی دنیا په رستی و ئاره زووه کان له دلدا ریگه بو تاکبوون و تاکیه تی خوا خوش دهكهن نووری ئه م به تاکزانینهش ژیانی سالیك پرووناك دهكاته وه، مه قام و پله یه کی بهزی پنده به خشیت. مه لای جهزیری باس له خودی سالیکی خووی دهكات، كه دواي پاكکردنه وهی دل له و خهلت و پیسی و به تاکزانینی خوا زور كه سی جوان هاتن ههولیاندا و هز و ئاره زووه کانی دویای هاتنه وه پیش، به لام نه یان توانی جاریکی تر کۆت و بهندی نه فس بخه نه دلمه وه.

حه وته م: مه قامی فهنا و بهقا

ئه م مه قامه له سو فیکه ریدا شیوهی هاو جووتی ههیه، دوانه یه کی پیچه وانه ی یه کترن، دابه زینی یه کیکیان ئه وهی تریان بهرز دهكاته وه، کاریگه ری پیچه وانه یان به سهر یه کتره وه ههیه، مه قامی فهنا بریتییه له له ناو بردن و توهانه وه، مه قامی به قاش بریتییه له زیندوو هیشتنه وه.

مه قامی فهنا بریتییه له له ناو بردنی سیفهت و هز و ئاره زووه دویاییه کان و بهر ژه وه ندییه خودییه کان، له به رانه بردا به قا خووی له بهرز راگرتن و هیشتنه وهی خوشه ویستی خوا و سیفهت و فرمانه کان و پیناسه په سه نده کان ده بینیتته وه، به مهش ئیمان له دلدا ههر به زیندوویی ده مینیتته وه، واته (فهنا بریتییه له له ناو بردن و فه نا کردنی سیفه ته کانی مروّف و تاییه تمه ندییه کانی له به رانه بر ئه و له ناو بردنه وه نووری خوا و

سيفهت و پیناسه‌ی خوا جیگیر دهکات، هەر سيفهت و پیناسه‌یه‌کی خوایی سيفهت و پیناسه‌یه‌کی دونیایی له‌ناوده‌بات، به‌و مانایه‌ی کاتیک سالیک سيفه‌تیکی خودی و ویستیکی مروییانه له‌ناوده‌بات، راسته‌وخۆ سيفه‌تیکی خوایی جیگه‌ی ده‌گریته‌وه، تا سالیک وای لی دیت حه‌ق ده‌بیته هیزى بیستن و بینین و ته‌نانه‌ت وجودیشی) (الحفنى، ۱۹۸۰، ل ۲۰۷). بیگومان ئهم مه‌قامه‌ش پله‌ی جیاجیای هه‌یه، هەر له له‌ناوبردن سيفه‌تیکه‌وه ده‌ستپێده‌کات تا دوا پله، که تێیدا سالیک نه‌ک هەر سيفه‌ته مروییه‌کانی به‌لکو ده‌گاته راده‌یه‌ک ته‌نانه‌ت خودیه‌تی خوۆشی له‌ناوده‌بات. ئهمه ئه‌وپه‌ری فه‌نا بوونه، که له به‌رانبه‌ردا ته‌نیا و ته‌نیا خوا به‌قايه له دليدا، ئهمه‌ش له ئه‌نجامی قوولبوونه‌وه له عه‌شقی ئیلاهی و رووچوون له خوۆشه‌ویستیدا رووده‌دات، ئهمه‌ش پرۆسه‌یه‌کی ته‌دریجیه و قوئاغ به قوئاغ رووده‌دات، له شیوه‌ی توانه‌وه ده‌بیته واته توانه‌وه‌ی خود له خودیکی تردا که خوایه، لی‌ردها هه‌ستکردن به‌خود وه‌ک سالیک و عاشقیک کۆتایی پیدیت و له‌گه‌ل خودی به‌قادا تیکه‌ل ده‌بیته و ئهم تیکه‌له‌یه‌ش ته‌واوی دل و ده‌روون و هه‌ستی ده‌گریته‌وه، لی‌ردها ئهم مه‌قامه واتای ئه‌وه‌یه، که سالیک (جگه له خوا هه‌یج نه‌بینی و هه‌یج نه‌زانی و هه‌موو شتیکی له‌بیرکردبیت، ئه‌و کاته خوۆی وای نیشاندهدات، که ئه‌و خوایه، چونکه جگه له‌و که‌س نابینی و که‌س ناناسیت، له‌و باوه‌ردها ده‌بیته، که بووه به‌و شته‌ی که خوۆشیده‌ویت و ده‌لیته جگه له خوا که‌س له بوونمدا نه‌ماوه، ئیتر ئه‌و بوونه بووه به‌حەق) (شوان، ل ۲۵۹). ئهم مه‌قامه هه‌موو لایه‌نیکی ژيانی سالیک ده‌گریته‌وه، کاتیک سالیک نه‌فسی پیس و خراپه‌کار "اماره بالسو" فه‌نا ده‌کات ئه‌وا راسته‌وخۆ نه‌فسی پاک و دلنیا به‌قا ده‌بیته و جیگه‌ی ده‌گریته‌وه، کاتیک سيفه‌تی مرویی فه‌نا ده‌کات ئه‌وا سيفه‌تی خوایی به‌قا ده‌بیته، کاتیک پیناسه ناپه‌سه‌نده‌کان له‌ناو ده‌بات ئه‌وا له به‌رانبه‌ر هەر پیناسه‌یه‌ک پیناسه‌یه‌کی په‌سه‌ند به‌قا ده‌کات، دوا قوئاغ له به‌رانبه‌ر

فەناکردنى خودى خۆى وەك مەرۆف و عاشىقتىك ئەوا خوا وەك
خۆشەويستىك بە رەھايى لە بوونىدا بەقا دەيىت.

ئەو مەقامە، كە برىتييە لە فەناکردن و بەقاکردن لەو سالىكەدا بوونى
ھەيە، كە مەلای جەزىرى لە دەقە شىعەرييەكانىدا پىمان دەناسىنىت، مەلای
جەزىرى وىنەى مەلایەكى عاشقمان بۆ دەكىشىت، كە تا دوا پلەى عەشق
و قوولبۇونەو لە خۆشەويستى رۆيشتوو، بە جۆرىك مەلای جەزىرى لە
زاتى ئەو يارەدا تواوئەتەو، نەرجسىيەت و سيفەتە خودىيەكانى خۆى و
شوناس و بوونى خۆى فەنا كەردوو لە بەرانبەر بەقاکردن خوادا، ئەم
گوزارشتانەش بە ئاشكرا لە شىعەرەكانىدا تىيىنى دەكرى لەو چەند دىرە
شىعەردا، باسى لە توانەو و ئاويئەبوونى خۆى كەردوو لەگەل يارەكەيدا،
كە خواى گەورەيە. ھەر وەكو دەلييت:

گۆتە مە دوردانەيى ئەم ژ تە و تو ژ مەى

لەو ب حەقىقەت يەكىن مەسئەلە بى شوبھەما

دا مە ب دەستى سوپى جاما ژ رەنگى دوپى

جەزبە گھاجان و دل پەر شەوشاندن ھەما
جەزىرى، ديوان، ل ۲۹-۳۰

ژ "لاشئى" ژ مەعدوومى، مە ناسى سىررى قەيىومى

"سجودى فى تراب المحو من اعلی المقامات"
جەزىرى، ديوان، ل ۵۸۰

لەم دىرانەدا مەلای جەزىرى باسى مەقامى فەنامان بۆ دەكات، بە
جۆرىك كە لەو عەشقەدا مەلای جەزىرى بە رادەيەك تواوئەتەو، جىاوازی
گۆفارى توژمەر/ بەرگى ۳ / ژمارە ۳ / پايىزى ۲۰۲۰
۲۴۸

و بهراوردکاریهک له ئارادا نهماوه، جیاوازی له نښوان خۆم و خۆت یان عاشق و مهعشووق نهماوه و عهشقی مهلاى جهزیرى گهیشتهوهته ئهوپلهیهى، که "طالب و مطلوب" بوون بهیهک. بۆیه لهم شیعرهدا یار له بارهگای خۆى ئهوهى له مهلاى جهزیرى گهیاندووه، که ههردووکیان بوون به یهک و من و تو وهک دوو وجوودی جیاواز وجوودی نهما و پهردهى جیاوازی دپاو تیکههله بهیهکتربووین، بهمهش ههرچی گومان هیههبرایهوه. له رینگهى سالیکاندا تا وشهى من یان خۆم بمینیت ههرگیز سالیک به مهقامى فهنا ناگات، دهبیئت سالیک، که گهیشته ئهmqقوناغه خودیهتى خۆى لهناووبات و لهناو خودیهتى یاردا بیتویتهوه، و تیکههلى نوورى خۆشهویستیهکى بکات، ئهmqتیکههلبوونهش له مهقامى فهناى خود و بهقای یاردا پروودهات. ههر وهکو مهلاى جهزیرى دهلیت:

عالم چیه ئیعراب و حرووف و کهلیمات

ئهو نوخته د نهفسا خوهو و مهعنایم ئهز

تو ژ نوسخهین تهوحدی مهخوون ئایهتى نهفیی

بى ئالهتى ئیسباتى کو ئیلایم ئهز جهزیرى، دیوان، ل ۲۹۰- ۲۹۱

مهلاى جهزیرى لهم چهند دیره شیعرهیهدا باس له تیکههلبوون و توانهوهى خۆى دهکات له خوا و خۆشهویستى خوادا، به جوریک تا ئهوپادهیه چوه، که جیاوازییهکانى لى ونبوو وهک ئهوهى که له کهسایهتییهگهورهکانى جیهانى تهسهوفى ئیسلامى تیینى دهکریت. ههر وهکو دهلی: ههموو جیهان و خالبهندى و ههموو وشه و پیتهکان، که بوونه ناو بو ئافهريدانى خوا له خالکهوه دامهزاون، که ئهوهیش بوونى خوايه، ئیستا من ههر خۆم بووم بهو خاله و مانای ئهوخالهش لهمندايه، لیرهدا مهلاى جهزیرى وهک زور له سۆفیهکانى میژوو وا تیکههله به خوا بووه که

جیاوازی له نښان خوی وهک ئافه ریده بهک و خوی سازدهری نه دیوه. (جهزیری، دیوان، ل ۲۹۰- ۲۹۱) ههروهه ئاماژه بهوه دهکات، که سهه رپووباری وهکو نیل و فورات له دهریای نوور و زانستی خوا بهناو دلما دین و دهچن، بهلام من چونکه خوم بووم بهو دهریایه بویه ههستی پی ناکهم، ئه ی ئه وه کهسه ی دهلیت: "لا اله الا الله"، ئه وه مانای ئه وهیه، که هیچ شتیک نییه بو پرستن رهوا بیت جگه له خوا، بیجگه له خوا هیچی تر مه لی ئه و بیجگه یه ش خوم دهگریته وه، ئه مهش مه قامی فه نایه، که به شیک له سو فیکه رهکانی وهک "بایه زیدی بوستانی، ئیبن عه ره بی، مه نسور هه لاج" به جوریک تیکه ل به خوا ده بوون، دهیان وت خوا ئیمه یه و ئیمه خواین، ئیمه تیکه لی یه کترین و هه رگیز جیانا کرینه وه. (جهزیری، دیوان، ل ۲۹۲) ئه مهش مه قامی فه نایه، که لی ره دا سالیک خوی لی ون ده بیت، بوونی خوی به هه موو سیفه ت و وجووده مادیه کانه وه له عه شق و خوشه ویستی خوادا ده تویته وه سالیکیک نامینیته وه ئه وه ی ده مینیته وه ته نیا هه رخودایه و بهس. هه ر وهکو دهلیت:

ته ده زانم، ته دببم کو توئی نووری وجود

"الله الله" ژ چ نووره د سه رایا مه له باله ب

(جهزیری، دیوان، ل ۸۵- ۸۷).

مه لای جهزیری لی ره دا ئاماژه بهم تیکه ل بوون و توانه وهیه دهکات له گه ل نووری خوادا، به جوریک دهلیت ئیمه له هه موو پرویه که وه له گه ل وه حده تی خوادا تیکه ل به یه کتری بووین، تا بووین به سه رچاوه، تازه ئیمه قوناغی مس بوون و رپیه ریمان به جیهیشت و له گه ل عه شقی خوا تیکه ل به یه کتری بووین و تا بووین به زیری خالس. ههروهه باس له وه دهکات، که ته نیا نووری خوا ده بینی و ته نیا هه ر ئه و ده ناسیت به جوریک خودی

خۆشى له بىرچووه ته وه، سه رتاپا ژيان و دل و دهروونی پرېووه له و
نووره و خودى ساليكه كه ى خۆشى له م نوورهدا ونبووه.

ئەنجامەكان

۱. مەلای جەزیری لە شیعەرەكانیدا وینەى خودیكى سالیكمان بۆ دەكیشیت، كە بە عیرفان و سۆفیگەریی رۆژەهلاتى پەرورەدەكراوه و لەژێر کاریگەری عارفە گەرەكانى جیهانى ئىسلامیدا كەسایەتى و بێرکردنەوهى ئەم سالیكە خودیەى ویناكردوو، سالیكەتى مەلای جەزیری لەسەر بنەمای چەشتن بووه و بە شیۆهیهكى كردهیى رێگەى حەقى گرتوووەتەبەر، زانست و زانیارییهكەى وەك رێبەر و چاوساغىك رۆلێان هەبووه لە ژيانى سالیكایەتیی مەلای جەزیریدا.

۲. لە دیدى مەلای جەزیریدا لە دلى عاشق هیچ شتىك بۆ هیچ كەسیك و بۆ هیچ شتىك نامىنیتەوه تەنیا یار نەبى، كە مەبەست خوایه. بۆیه دەبینین، مەلای جەزیری وەك سالیكىكى عاشق لە خوشەویستى خوادا رۆوچوو، لەو رێگەیه چەندین پله و مەقام دەبریت.

۳. مەلای جەزیری سالیكى خوایه، بەوهى عەشقى مەلای جەزیری گوزارشته لە عەشقیكى ئیلاهی، رێگەى ئەم عەشقهش لە ویستگەى دونیاوه دەستپێدەكات بەرو خوا دەروات، واتە مەلای جەزیری لە دنیا و ئەوینى مەجازییهوه دەستپێدەكات بەرهو حەقیقەتى مۆتلهق دەروات، هەر لەناو جوانییهكانى دنیا و ئەوینى مەجازییهوه هەست بە بوونی نوورى خوا دەكات، ئیتر ئەو نووره كیشى دەكات و زیاتر بەرهو قوولایی عەشقى ئیلاهی دەبات.

۴. بوونی مەقامە جیاجیاكانى سالیك لە شیعەرەكانى مەلای جەزیردا، رۆوبەرێكى فراوانى داگیرکردوو، لەو خودیەتە سالیكەى مەلای جەزیریدا بەرجەستەكراوه، كە لە دەقه شیعیرییهكاندا بوونی هەیه، كە ئەوینى مەجازى و جوانیى یار وەك پردىك بەكاردينیت بۆ گەشتن بە خوا.

چونكه له ناو ئەوانەدا جوژئى نوور و جوانى و تواناى خواى گەوره
تواوەتەو، ئەگەر مەرۆف لەوانەدا هەست بە نوور و جوانى خوا نەكات،
ئەوا عەشقى ئىلاھى كێشى ناكات و ناگاتە مەقامى عبودىيەت و "عين
اليقين". بۆيە لەسەر ئەو بنەمايە دونياى مەجازىي مەلای جەزىرى وەك
ساليك بە ڕيگەي مەقامەکاندا بردوويەتى بۆ لای خواى گەوره، ئەو
مەقامانەى ساليكيش لە ناوەرۆكى شيعرەکانى مەلای جەزىرىدا قوولايى
هەيە.

سه رچاوه كان

قوږښانی پيرون

أ. به زمانی کوردی

- ئیبن قیمی جهوزی (۲۰۱۵) پوختهی مدارج السالکین به کوردی، وهرگیزانی: عبدالکریم فتاح، چاپی یه کهم، لبنان: فیتربرکین کلوری.
- به رزنجی، عهبدولرهمان بیلاف (۲۰۱۹) چهند بابیه تیکی زانستی تهسه ووف، چاپی یه کهم، ههولیر: فیتربوون بو چاپ و بلاوکردنه وه.
- به رزنجی، عهبدولرهمان بیلاف (۲۰۱۹) شیخی سه نعان له دهقه وه بو تهسه ووف، چاپی یه کهم، ههولیر: فیتربوون بو چاپ و بلاوکردنه وه.
- ته وه ککولی، محهمه د رهئوف (۲۰۱۵) میژووی تهسه ووف له کوردستان، وهرگیزانی: یوسف زاهیر هه ورامی، چاپی یه کهم، ههولیر: چاپخانهی رۆژه هلات.
- شوان، د. ابراهیم احمد (۲۰۱۰) فرههنگی سوڤیانهی دیوانی مه لای جهزیری و مه حوی، چاپی یه کهم، ههولیر: چاپخانهی حاجی هاشم.
- شوان، د. ابراهیم احمد (۲۰۱۲) ئه ده بی کوونی کوردی، چاپی یه کهم، ههولیر: چاپخانهی زانکوی سه لاهه دین.
- چالی، شهعبان (۲۰۰۸) شیوازی شیعی جهزیری، چاپی یه کهم، ههولیر: چاپخانهی حاجی هاشم.

- مه‌حموود، د. سالار عزیز (۲۰۱۴) هزری فەلسەفە لە شیعری مه‌لای جه‌زیریدا، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر: خانه‌ی موکریان بۆ چاپ و بڵاوکراوه.
- مه‌لای جه‌زیری (۱۳۹۳) دیوانی مه‌لای جه‌زیری، شه‌رحی: هه‌ژار، چاپ اول، ته‌هران: نشر پانیژ.
- مه‌لای جه‌زیری (۲۰۰۵) دیوانا مه‌لای جه‌زیری، به‌رهه‌فکرن: ته‌حسین ئیبراهیم دۆسکی، چاپ دووی، هه‌ولێر: چاپخانا وه‌زاره‌تا په‌روه‌ردی.
- مشه‌ختی، کامه‌ران ابراهیم (۲۰۱۱) سیمۆلۆژیای زمانی سۆفیگه‌ری له‌ شیعره‌کانی مه‌لای جه‌زیریدا، چاپا ئیکێ، ده‌وک: چاپخانا خانی.
- میراوده‌لی، که‌مال (۱۹۷۹) فەلسەفە‌ی جوانی و هونه‌ر، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر: چاپخانه‌ی زانکۆ.
- نه‌قشه‌به‌ندی، ئەمین شیخ علا‌الدین (۱۹۸۵) ته‌سه‌ووف چیه‌، چاپی یه‌که‌م، به‌غداد: دار الحریه‌ للطباعه‌.
- واری، جۆن ماک (۲۰۰۵) فەلسەفە‌ی بوونگه‌رای، وه‌رگێرانی: ئازاد به‌رزنجی، سلیمانی: چاپخانه‌ی په‌نج.

ب. به‌ زمانی عه‌ره‌بی

- ابن عربی، ابی بکر محی‌الدین بن محمد (۱۹۹۹) الفتوحات المکیه‌، ضبطه‌ و صححه‌: احمد شمس‌الدین، الجزء‌ الرابع، الطبعة‌ الاولی، لبنان: دار الکتب العلمیه‌
- الترمذی، أبی عیسی‌ محمد بن عیسی‌ (۱۹۹۶) سنن الترمذی "الجامع‌ الکبیر"، المحقق: بشار عواد معروف، الطبعة‌ الاولی، بیروت: الناشر دار الغرب‌ الإسلامی.

- الحفني، د. عبدالمنعم (١٩٨٠) معجم المصطلحات الصوفية، الطبعة الاولى، بيروت: دار المسيرة.
- الحكيم، د. سعاد (١٩٨١) المعجم الصوفي الحكمة في حدود الكلمة، الطبعة الأولى، لبنان: دار ندوة للطباعة والنشر.
- الرضواني، د. محمود عبدالرزاق (٢٠١٢) المعجم الصوفي، الطبعة الأولى، القاهرة: دار العلوم.
- الزفكي، احمد بن الملا محمد (١٩٥٨) من العقد الجوهري في شرح ديوان الجزيري، الجزء الاول، الطبعة الأولى، سوريا: مطبعة الرفدين.
- الشرقاوي، د. حسن (١٩٨٧) معجم ألفاظ الصوفية، الطبعة الأولى، القاهرة: مؤسسة مختار للنشر و التوزيع.
- عبدالعزيز، د. سعيد (٢٠٠٦) المدخل الى الابداع، طبعة الاولى، الأردن: دار الثقافة للنشر و للتوزيع.
- العسقلاني، امام احمد بن على بن حجر، فتح الباري بشرح صحيح البخاري، مج/العاشع، ط / الاولى، مطابع دار البيان حديثة، القاهرة، ٢٠٠٣.
- الغزالي، الإمام أبو حامد (١٩٦٧) المنقذ من الضلال والموصل إلى ذي العزة والجلال، الطبعة السابعة، بيروت: دار الاندلس.
- القشيري، ابو القاسم عبدالكريم بن هوزان (؟) الرسالة القشيرية في علم التصوف، بغداد: دار التربية للطباعة والنشر.

ملخص:

هذا البحث بعنوان "انعكاس مقامات سالك في محتوى قصائد الجزيري"، إنها محاولة لإظهار جانب مرتبط بالتصوف. يظهر هذا المراتب في مقام السالك. في عالم الصوفية، يجب على الممارس الذي يسعى للعثور على الحقيقة، بلوغ بعض المراحل التي تسمى المقامات يجب أن تنعكس المقامات في شخصية الممارس.

يركز هذا البحث على طبيعة وممتلكات سالك في إطار التصوف بشكل عام والتصوف الإسلامي بشكل خاص. بعد أن قدم الجزيري باعتباره سالك، يحلل البحث القصائد التي تمتلك خصائص كونه سالك. يتم تقديم كمية ونوعية انعكاس المقامات في قصائد الجزيري.

الكلمات المفتاحية: الصوفية ، المقام ، السالك ، طريق الله ، تعبير الصوفية ، الحب الحقيقي.

Abstract:

This research is entitled “The Reflection Of Salik Maqaamat In The Content Of Maly Jaziri’s Poems”. It is an attempt to exhibit an aspect associated with Sufism. This respect is depicted in Salik’s Maqaamat. In the world of Sufism, the practitioner, who seeks to find the truth, must attain some stages which are called Maqaamat. The maqaamat should be reflected in the personality of the practitioner.

This research lays emphasis on the nature and property of Salik within the framework of Sufism in general and Islamic Mysticism. Having presented Jaziri as a Salik, the research analyzes the poems which possess the properties of being a Salik. The quantity and quality of the reflection of maqaamat in Jaziri’s poems are presented. After highlighting the conclusions of the research, references, Arabic and English abstracts are presented.

Key words: Sufism, Maqaam, Salik, God’s path, Sufism expression, Real love.